

17. የመንፈስ ፍሬ፡ - ታማኝነት፥ የውሃት፥

ራስን መግዛት

እውነተኛ የክርስትና አኗኗር በሕይወታችን ውስጥ የራሱ የሆነ ቅደም - ተከተል አለው፡- እግዚአብሔር ይቀድማል፤ ሌሎች ሰዎች ይከተሉና እኔ መጨረሻ። በመሆኑም፤ ስለ ሦስተኛ የመንፈስ ፍሬ ምድብ በምንገጋገርበት ጊዜ አትኩሮታችንን በውስጣዊ ሰው ላይ ማድረግ ተገቢ ነው። መንፈስ ቅዱስ በኛ አማካኝነት ለመሥራት እንዲችል በውስጣችን ይሠራል። «መሆን» ከ«ማድረግ» በላይ አስፈላጊ ነው፤ ዳሩ ግን ከውስጣችን መሆን እንደሚገባን ስንሆን የበለጠና የበዛ ፍሬ እናፈራለን። ሐዋርያው ጳውሎስ፡ «ስለ በጎ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነውና» (ፊልጵ. 2:13) ሲል፤ በአእምሮው ውስጥ የነበረው ዋነኛ ዓላማ ይኸው ነው። እንዲሁም ደግሞ «በእናንተ መልካምን ሥራ የጀመረው እስከ ኢየሱስ ክርስቶስ ቀን ድረስ እንዲፈጽመው ይህን ተረድቼአለሁና» ይላል (ፊልጵ. 1:6)።

ሦስተኛው የመንፈስ ፍሬ ምድብ ከውስጣዊ ሰው ጋር የተቆራኘ ነው። በዚህም ውስጥ ታማኝነት፥ የውሃትና ራስን መግዛት ይካተታሉ።

የመንፈስ ፍሬ፡ - ታማኝነት

ይህ ታማኝነት (በቀድሞው መጽሐፉ ቅዱስ ትርጉም (እምነት)) የሚያመለክተው ክርስቲያኑ የሚለማመደውን እምነት ሳይሆን፤ ዳሩ ግን ልንኖረው በተሰጠን የክርስትና ሕይወት ውስጥ መንፈስ ቅዱስ የሚያመጣውን ታማኝነት ወይም ጽንዓት ነው።

ይኸው ተመሳሳይ ቃል በቲቶ 2:10 ላይም ተጠቅሶ ይገኛል። ይህ የባሕርይ ክፍል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከፍተኛ ስፍራ ተሰጥቶት እንመለከታለን። ጌታችን በታማኝነት ብቃት ምሳሌ ውስጥ እንዳመለከተው፤ ባሕርይን ለመፈተን እጅግ አስተማማኝ ከሆኑት ነገሮች አንዱ በትንሽ ነገር ታምኖ መገኘት ነው፤ «መልካም፤ አንተ በጎ ታማኝም ባሪያ በጥቂቱ ታምነሃል በብዙ እሾምሃለሁ» (ማቴ. 25:21)። ሥነ-ምግባር ባመዛኙ የብዛት ጉዳይ ሳይሆን፤ የጥራት ነው። በትንሹም ሆነ በትልቁ፤ ትክክለኛው ትክክል ነው፤ ትክክል ያለሆነውም ትክክል አይደለም።

ጴጥሮስ ከእግዚአብሔር ጋር በታማኝነት የሚመለሱትን ሰዎች፤ ዳግም በዓለም ብልሽት ከተጠላለፉት ጋር ያነጻጽራል። «አውቀዋት ከተሰጣቸው ከቅድስት ትእዛዝ ከሚመለሱ የጽድቅን መንገድ ባላወቁት ይሻላቸው ነበርና። ውሻ ወደ ትፋቱ ይመለሳል፤ ደግሞ፡- የታጠበች እርያ በጭቃ ለመንከባለል ትመለሳለች እንደሚባል እውነተኞች ምሳሌዎች ሆኖባቸዋል» በማለት ይጽፋል (2ኛ ጴጥ. 2:21-22)።

ሦስተኛው የዮሐንስ መልእክት አሥራ አራት ቁጥሮች ብቻ አሉት። በዚህ መልእክት ውስጥ ሁለት ዐበይት ገጽ-ባሕርያት ደዮጥራጢስና ድሜጥሮስ ናቸው። ታማኝ ተከታይ «ሁሉ ይመስክራለታል እውነት ራስዎም ትመስክርላለች» (ቁ. 12) የተባለለት ድሜጥሮስ ነው። የተመሰገነውም በቃልም ይሁን በእውነት፤ በተግባርም ይሁን በግንዛቤ ጌታን በታማኝነት ስለተከተለ ነው።

በኢንዱስትሪ የሥራ ሂደት «የመመለሻ ጊዜ» የሚባል የተለመደ አገላለጽ አለ፤ ይኸውም ትእዛዝ በተሰጠበትና ሥራው ተጠናቅቆ በሚወጣበት ጊዜ መካከል የሚገኘው የጊዜ ርዝማኔ ነው። አንድ ቀን ብዙ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር ለነርሱ ያለውን ዕቅድ ባሳያቸውና ተግባሩን በጀመሩበት መካከል ያለውንና በራሳቸው ስንፍና የባከነውን ጊዜ በመመልከት ይጸጸታሉ። የቀድሞዎቹ አስራኤላውያን ከግብፅ እስከ ከነዓን የሚገኘውን መንገድ በጥቂት ወራት ውስጥ ማጠናቀቅ ይችሉ ነበር። ይልቁንም፤ መንገዱ አርባ ዓመታት ፈጀባቸው፤ ካለመታመናቸውም የተነሣ አንድ ትውልድ ሙሉ ለሙሉ በሞት ተመታ።

የታማኝነት ጉድለት፤ በመሠረቱ፤ የመንፈሳዊ ብስለት እጦት ነው። የስሜት ጥሬነትን ከሚያሳዩ ነገሮች አንዱ ኃላፊነትን ለመሸከም እምቢ ማለት ነው። አንድ ወጣት የትልቅን ሰው መልካም ዕድሉች ሁሉ ሊፈልግና፤ ዳሩ ግን ኃላፊነቶቹን ላለመሸከም ሊመርጥ ይችላል። በመንፈሳዊ ሕይወትም እንዲሁ ነው። እግዚአብሔር እንደ በሰሉ ክርስቲያኖች የተወሰኑ ኃላፊነቶችን ሰጥቶናል። ሳንታዘዝ ስንቀርና እነዚህን ኃላፊነቶች ገሽሽ ስናደርግ፤ አልታመንንም ማለት ነው። በሌላ በኩል፤ በምንታመንበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር የሰጠንን ኃላፊነቶች ሁሉ ተቀብለናል ማለት ነው። ይህ የመንፈሳዊ ብስለት ምልክት ሲሆን፤ መንፈስ ቅዱስ ወደ ሕይወታችን ውስጥ ከሚያመጣቸው አስፈላጊ ፍሬዎች አንዱ ነው።

እንደ እውነቱ ከሆነ ብዙዎቻችን መንፈስ ቅዱስ የሕይወታችንን ክፍሎች ሁሉ እንዲቆጣጠር ስለማንፈልግ፤ አስተዳደሮችን ከሚገባው

በላይ ዘገምተኛ ይሆናል። ይልቁንም፥ መንፈስ ቅዱስ ማንኛውንም ብልሹ ባሕርይ ወይም እያመረቀዘ ያለ ቁስል እንዲያስወግድልን ለማድረግ፥ ታማኝነትን የተሞላው ታዛዥነታችንን ባልተቆጠበ ሁኔታ ማሳየት አለብን። እርሱን ለመምሰል ረዥም ጊዜ እንደሚወስድ ስንረዳ ትዕግሥታችን ሊያልቅ ቢችልም፥ እርሱን መምሰል በመጠበቅ መቆየት የሚገባው ስለሆነ፥ ታጋሾችና ታማኞች ልንሆን ይገባል፤ ይሁንና፥ ሙሉ ለሙሉ በሳል ክርስቲያኖች ልንሆን ብንችልም፥ ይህንኑ ስለማወቃችን እርግጠኛ አይደለሁም። በዚህ ምድራዊ ሕይወት ሙሉ ለሙሉ ፍጹም ሆኛለሁ ብሎ ሊናገር የሚችል ሰው ከኛ መካከል ማን ነው? ዳሩ ግን ከርሱ ጋር በዘላለሙ መንግሥት በምንቆምበት ጊዜ፥ ከርሱ ጋር እንደምንከብር እናውቃለን። እንዲሁም መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ውስጥ ያለውን የእግዚአብሔርን ጥልቅ ዕቅድ በታማኝነት ለፈቃዱ «እጂ» በምንልበት በማንኛውም ጊዜ መሥራት ይጀምራል።

ቅዱሳት መጻሕፍት በእግዚአብሔር ፊት በነበራቸው እርምጃ ታማኝ በነበሩት እንደ አብርሃም (ዕብ. 11፡8-10) በመሳሰሉ ሰዎች ታሪኮች የተሞሉ ናቸው። የዕብራውያን መጽሐፍ 11ኛ ምዕራፍ፥ እግዚአብሔር ታማኞች ብሎ የሚጠራቸውን ወንዶችና ሴቶች ታሪክ ስለሚዘግብ መጠናት አለበት።

በአሞጽ ዘመን «ታማኝነት የጉደላቸው» ሰዎች እንዳደረጉት እግዚአብሔርን መፈተን አደገኛ ነው። ለነዚህም ሰዎች እግዚአብሔር፥ «እነሆ፥ በምድር ላይ ራብን የምሰድድበት ዘመን ይመጣል ... እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ከመስማት እንጂ እንጀራን ከመራብና ውኃን ከመጠማት አይደለም» ብሎአቸዋል (አሞ. 8፡11)።

ይልቁንም ለያዕቆብ ምክር ልባችንን ልንከፍት ይገባል፡- «በፈተና የሚጸና ሰው የተባረከ ነው፤ ከተፈተነ በኋላ ለሚወዱት ተስፋ ስለ እርሱ የሰጣቸውን የሕይወትን አክሊል ይቀበላልና» (1፡12)። ወደ በኋላም ያዕቆብ፥ «ነገር ግን ነጻ የሚያወጣውን ፍጹሙን ሕግ ተመልከቶ የሚጸናበት፥ ሥራንም የሚሠራ እንጂ ሰምቶ የሚረሳ ያልሆነው፥ በሥራው የተባረከ ይሆናል» ብሎአል (1፡25)።

ታማኞች እንድንሆን መጽሐፍ ቅዱስ በተደጋጋሚ ይመክረናል። አስቀድመን እንደተመለከትነው፥ በዚህ ዘመን መጨረሻ ስለሚመጡ ጥቂት ፍርዶች ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አንብበናል። ከነዚህም መካከል አንዱ የክርስቶስ የፍርድ ወንበር ይባላል። አንድ ቀን ክርስቲያኖች ሁሉ ከዳንንባት ዕለት ጀምሮ ስላከናወንናቸው ተግባራት እንናገር ዘንድ

በክርስቶስ ፊት እንቀርባለን። የሚፈረድብንም ከዓለም ዕይታ አንጻር ምን ያህል ስኬታማ እንደነበርን ሳይሆን፤ እግዚአብሔር ባስቀመጠን ስፍራ ላይ በነበረን ታማኝነት መሠረት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን በ1ኛ ቆሮንቶስ 3:9-16 ያመለክታል፡- እግዚአብሔር ፍርዱን የሚሰጠው በታማኝነት ላይ ተመሥርቶ ይሆናል።

አንዳንድ ጊዜ ከሁሉም የሚልቀው የታማኝነታችን ፈተና ቅዱሳት መጻሕፍትን በማንበብ፤ በመጸለይና በሀብት በተባረክን ጊዜ ከጽድቅ መመሪያዎች ሥር በመኖር ምን ያህል እንዳሳለፍን የሚጠይቅ ነው። አንድ ሕይወቱን ለጌታ ሰጥቶ የሚኖር ክርስቲያን፤ «በዘመናዊቱ አሜሪካ ውስጥ ታማኝ ክርስቲያን ሆኖ መኖር ከባድ ነው» በማለት አስገርሞኛል። ብልጽግናና በተለይም ቁሳቁሳዊ ክምችት ሲታይ፤ አምላካችንን መዘንጋትና መርሳት በጣም ቀላል ነው። ኢየሱስ ለሀብታሞች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት ከባድ እንደሆነ የተናገረው በዚህ ምክንያት ነው። ሀብታሞች ሊድኑ ይችላሉ ዳሩ ግን መጽሐፍ ቅዱስ ስለ «ባለጠግነት መታለል» ይናገራል (ማቴ. 13:22)። ብዙውን ጊዜ የዚህ ዓለም ሽክምችና ጥንቃቄዎች በጌታ ፊት በምናደርገው የታማኝነት ጉዞ ውስጥ ጣልቃ ይገባሉ። በቁሳዊ ብልጽግና መካከል ጥንቃቄ ማድረግ አለብን፤ ይህም በቁሳዊ ሀብት ከመበልጸጋቸው የተነሣ ምንም እንደማያስፈልጋቸው አድርገው በማሰባቸው፤ የእግዚአብሔርን ቁጣ የተቀበሉትንና ሞገሱ የተነፈጋቸውን የሉዶቃውያንን ስሕተት እንዳንደግምና በወደቁበት ጉድጓድ እንዳንወድቅ ነው (ራእይ 3:17)። «ዳሩ ግን ባለጠጎች ሊሆኑ የሚፈልጉ በጥፋትና በመፍረስ ሰዎችን በሚያሰጥምና በሚያሰንፍ በሚጉዳም፤ በብዙ ምኞትና በፈተና በወጥመድም ይወድቃሉ። ገንዘብን መውደድ የከፋት ሁሉ ሥር ነውና፤ አንዳንዶችም ይህን ሲመኙ፤ ከሃይማኖት ተሳስተው በብዙ ሥቃይ ራሳቸውን ወጉ» (1ኛ ጢሞ. 6:9-10)።

በሐዋርያው ጳውሎስ መቃብር ላይ ጽሑፍ ቀርጾ ግስቀመጥ ቢያስፈልግ፤ ምናልባት «እስከ ሞት የታመነ» የሚል ይሆናል። የሞቱን ጊዜ በመጠባበቅ ላይ ሳለ ሐዋርያው ጳውሎስ ባለግመንታት፤ «መልካሙን ገድል ተጋድዬአለሁ፤ ሩጫውን ጨርሼአለሁ፤ ሃይማኖትን ጠብቄአለሁ፤ ወደፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልኛል፤ ይህንም ጻድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ ያን ቀን ለእኔ ያስረክባል» (2ኛ ጢሞ. 4:7-8) ለማለት ይችላል ነበር። ጳውሎስ ምንም ያህል ውድቀቶች ቢኖሩትና ምንም

ያህል ፍጹምነት ቢጉድለውም፤ እስከመጨረሻው ድረስ ለጌታው ታማኝ እንደ ነበር ያውቅ ነበር።

ይህ አስደናቂ የመንፈስ ፍሬ ክፍል ታማኝነት የምስክርነታችን፤ የቃል ኪዳናችንና የጥሪያችን፤ እንዲሁም ለክርስቶስ ትእዛዛት የሚኖረን ታማኝነት ውጤት ነው። እንዲሁም ለታማኝነት ከሁሉም የላቀ ሽልማት በራእይ 2:10 ተሰጥቶአል፡- «እስከሞት ድረስ የታመንህ ሁን የሕይወትንም አክሊል እሰጥሃለሁ»።

የመንፈስ ፍሬ፡- የውሃት

በዚህ ስፍራ የተጠቀሰው የውሃት «ከሌሎች ጋር በሚያደርገው ግንኙነት ለመስማማት የሚሞክር የዋህነትን የሚያሳይ» የሚል ትርጉም ካለው የግሪክ ቃል የመጣ ነው። ኢየሱስ «የዋሆች ብፁዓን ናቸው፤ ምድርን ይወርሳሉና» ብሎአል (ማቴ. 5:5)። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በየትኛውም ስፍራ ይህ ቃል የደካማነትን ወይም የኃፍረትን አሳብ አያንጸባርቅም። በመጽሐፍ ቅዱስ ዘመን ገርነት ወይም የውሃት ዛሬ ከምናውቀው የላቀ ትርጉም ነበረው። ልክ አንድን የዱር እንሰሳ፤ ከቁጥጥር ሥር አድርጎና ገርቶ ለማዳ የማድረግን አሳብ ይዞአል። ጴጥሮስ በመንፈስ ቅዱስ እስከተገራበት ጊዜ ድረስ ቁጡና ችኩል ባሕርይ ነበረው። ከዚያም ጉልበቱ ሁሉ ለእግዚአብሔር ክብር ዋለ። ሙሴ በምድር ላይ ከነበሩት ሰዎች ሁሉ በላይ ትሑት እንደ ነበር ተጠቅሶአል፤ ዳሩ ግን የተለየ የእግዚአብሔር ጥሪ ወደርሱ ከመምጣቱ በፊት ያልተገራና ሙሉ ለሙሉ በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር ለመዋል የ40 ዓመታት የበረሃ ሕይወት ያስፈለገው ኩሩ ሰው ነበር። ከቁጥጥር ሥር የዋለ ወንዝ ኃይልን ለማመንጨት ሊጠቅም ይችላል። ከቁጥጥር ሥር የዋለ እሳት ቤትን ሊያሞቅ ይችላል። የውሃት ማለት ኃይልና ብርታት ማለት ነው።

በሌላ በኩል፤ የውሃት ስለ ራስ አጋንኖ ከማውራትና ለራስ ከመቆርቆር መንፈስ ከሚቃረን ባሕርይ ጋር ሊዛመድ ይችላል። ይልቁንም ለሌሎች ከፍተኛ አስቢነት ከማሳየቱም በላይ፤ የሌሎችን መብቶች ላለመጋፋት የሚጠነቀቅ ነው።

የውሃት እርሱን እንደ ደካማ አድርገው የሚቆጥሩትን ሰዎች ግራ በሚያጋባቸው፤ ፍጹም ብርታት ሐሜት ያደርጋል። ይህም ኢየሱስ በታሰረ ጊዜ በተፈጸመው ሁኔታ ውስጥ ታይቶአል፤ በመከራው፤ በሥቃዩና በስቅላቱ ሁሉ ምሕረት በሌለው ጭካኔ ከያዙት ሰዎችና ከሚያጉላሉት መርማሪዎች የሚወርድበትን የስሜትና የሥጋ ሕመም

ታግሦአል። «ተጨነቀ ተዛቀየም አፋንም አልከፈተም፤ ለመታረድ እንደሚነዳ ጠቦት፥ በሸላቶቹም ፊት ዝም እንደሚል በግ፥ እንዲሁ አፋን አልከፈተም» (ኢሳ. 53:7)። የውሃት በቁጥጥር ሥር እንዳለ ፍቅር ተገልጿል። ቻርልስ አለን እንዲህ ይላሉ፡- «እግዚአብሔር በምንም ዓይነት ከእውነተኛው እኛነታችን እንድናንስ አይፈልግም። ራስን ግሳነስ የሠራንን እግዚአብሔርን መሳደብ ነው። የውሃት ግን ሌላ ነው። ኩራት የሚመጣው ወደ ራሳችን ብቻ በመመልከት ሲሆን፥ የውሃት የሚመጣው እግዚአብሔርን ከመመልከት ነው።»¹

የውሃትን ጨምሮ፥ የክርስትና ዕድገት በሙሉ ጥላቻ በነገሠበት አካባቢ ይከናወናል። የዚህ ዓይነት የተገራ መንፈሳዊ ባሕርይና ውስጣዊ ብርታት፥ እንደ አዳጊ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ሆኖ የሚመጣው በመዝናኛ ስፍራ ሳይሆን፥ በመንፈሳዊ ጦር ሜዳ ላይ ነው።

በተጨማሪ ሌላ የየውሃትን ፍች ስንመለከት፥ ደቪድ ሑባርድ የውሃት ከእኛ ለሚጠብቁ ሰዎች ባለማቋረጥ ራሳችንን ማቅረብ ነው፤ ከገዛ ኃይላችን ጋር ሰላም ስላለን፥ በትዕቢት ወይም ሌሎችን ሊጎዳ በሚችል መልኩ አንጠቀምበትም ይላሉ። ዲውት ታልማጅ ስለ የውሃት ሲናገሩ፡- «በትንቢቱ ፈሪሳውያን ወደ መንግሥተ ሰማያት በግድ መግባትን ፈልጉ፤ እግዚአብሔር ግን ለየውሃት ይሰጣል። እንዲሁም እግዚአብሔር እንደ ባለቤትነቱ በልብና በመንፈስ የዋህ ከሆኑት በቀር ሰፊውን የመሬቱን ክፍል ለማናቸውም ግፈኞች አይሰጥም» ብለዋል።

ታላቅ የክዝክ ተናጋሪ የሆኑት ዶክተር ቪ. አር. ኤድማን፥ ሲተረጉም «ምስጢሩን አወቁት» በሚለው መጽሐፋቸው ከዝክ የተባለው ዓመታዊ ኮንፍራንስ ታላቅ ሰባኪ ስለ ነበሩት ስለ አንድሩ ሙሪይ ሲናገሩ፡- «በመሠረቱ እንዲህ ዓይነቷ ሕይወት ለመኖር የሚያስችላትን ምግብና ብርታት ከወይኑ የምትወስድ የተትረፈረፈች ሕይወት ናት። በዚያች ሕይወት ውስጥ ከሚፈሰው አነቃቂ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል የተነሣ፥ ድል የሚነሣ ጸሎት፥ ኃይልን የተሞላ ስብከት፥ ወደ ሌሎች የሚተላለፍ ፍቅር፥ የሚፍለቀለቅ ደስታና አእምሮን የሚያልፍ ሰላም አለ። እግዚአብሔርን ለራስ ማወቅ ከእግዚአብሔር ሥር ማረፍ ነው። በቃሉ ብርሃን በኩል የአዳኙን ጥያቄ መታዘዝ ነው። በወይኑ ውስጥ ከመኖር የተነሣ ቅጽበታዊ ፍሬያማነት ይመጣል»² በማለት ይገልጻሉ።

የውሃትን ለመረዳት የጠቀመኝ ሌላው ምሳሌ በውኃ ላይ የሚንሳፈሩ የበረዶ ክምር ነው። አትላንቲክ ውቂያኖስን በመርከብ ሳቋርጥ አንዳንድ የበረዶ ክምሮችን በውኃ ላይ ተመልክቻለሁ። በረዶው ከውኃ ጠለል በላይ

ምንም ያህል ከፍታ ቢኖረውም፤ የሚበልጠው የበረዶ ክፍል ከውኃው ውስጥ ይዘፈቃል። የበረዶ ክምሮች በተለይ ውቂያኖስ ላይ በሚንሳፈሩበት ጊዜ ለመርከብ አደገኞች ናቸው።

ነገር ግን የበረዶ ክምሮችን የሚያሰጋ ነገር የሚመጣው ጠቃሚ ከሆነችው ፀሐይ ነው። የፀሐይ ጨረሮች ለሕይወት ሙቀት ሲያመጡ፤ ለበረዶ ሞት ያመጣሉ። የውሃት ከፍተኛ ኃይል ያለው ጉልበት እንደሆነ ሁሉ፤ ፀሐይም እጅግ ከፍተኛ ከሆነው የበረዶ ክምር የበለጠ ኃይል እንዳላት ታስመሰክራለች። የእግዚአብሔርም የውሃት ወይም ትሕትና በኛ ውስጥ የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ የፀሐይ ጨረሮች የበረዶ ክምር የሞላበትን ልብ ወደ መልካምና ወደ እግዚአብሔር መገልገያ መሣሪያነት በመለወጥ እንዲሠሩ ያደርጋል። በመንፈሳዊ ሁኔታ፤ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ የዋህ ክርስቲያን ሰባቱ የፀሐይ ቀለማት ጨረሮች ሥጋዊ በረዶዎቻችንን ለማቀልጥ የሚሰባሰቡበት አንጸባራቂ መስተዋት (ፕሪዝም) በተባለው ወፍራም ብርጭቆ መሳይ መሣሪያ ነው።

እኔና አንተ የዋህነትን ከራሳችን ጋር እንዴት እናዛምደዋለን? ኢየሱስ «እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝ» (ማቴ. 11:29) በማለት እንድንመስለው ምሳሌውን ከፈታችን አስቀምጦአል።

በመጀመሪያ፤ ኢየሱስ በጌቴሴማኒ በተያዘ ጊዜ ጴጥሮስም የወታደሩን ጆሮ በቆረጠ ጊዜ እንዳደረገው፤ ስሜቶቻችን ሲነሣሡ ለመከላከል ፈጥን አንነሣም። ጴጥሮስም ያተረፈው የጌታውን ተግሣጽ ብቻ ነበር (ማቴ. 26:51-52)።

ሁለተኛ፤ ዲዮፕራጢስ እንዳደረገው (3ኛ ዮሐ. 9) ለበላይነት አንጓጓም። ይልቁንም፤ በነገር ሁሉ ኢየሱስ ክርስቶስ የበላይ እንዲሆን እንሻለን (ቄላ. 1:18)።

ሦስተኛ፤ ኢያኔስና ኢያንበሬስ እንዳደረጉት (2ኛ ጢሞ. 3:8)፤ ለመታወቅና ታላቅ ለመባል፤ ወይም የሥልጣን ድምፅ ተብለን ልንቆጠር አንሻም። የግብጽ አገር አስማተኞች በሙሴ በኩል የሚሠራውን የጌታን ሥልጣን በማግለል፤ ልክ የመውጣት ጉዞ ከመጀመሩ በፊት ተቃውመውታል። «በትሕትና አስቡ እንጂ ከሚገባችሁ በላይ ስለራሳችሁ በትዕቢት አታስቡ ... በክርስቶስ ወንድማማቾች እንደመሆናችሁ መጠን እርስ በርሳችሁ ከልብ ተዋደዱ፤ እርስ በርሳችሁ ለመከባበርም ተሽቀዳደሙ» (ሮሜ 12:3፤ 10 አዲሱ ትርጉም)።

ኢየሱስ ክርስቶስ በሕይወታችን ውስጥ ዙፋኑን ሲዘረጋ የውሃት ከባሕርያችን አንዱ ለመሆን ይችላል። የውሃት ምናልባት በኛ ውስጥ የሚታይ የታላቅነት እጅግ ግልጽ ምልክት ሊሆን ይችላል። እኔና አንተ ምናልባት ከቶውንም የሥልጣን ድምፆች ተደርገን ላንቆጠር እንችላለን፤ ምናልባት የዓለሙን ሁሉ አድናቆት ላናተርፍ እንችላለን፤ ምናልባት ገዢዎች ላንሆን ወይም የሥልጣንን ዘንግ ላንጨብጥ እንችላለን። እግዚአብሔር ለኛ ያዘጋጀውን መለኮታዊና ደስ የሚያሰኝ ተገቢ ስጦታችንን ግን ማንም ሊወስድብን አይችልም፤ ምክንያቱም አንድ ቀን የዋሆች ምድርን ይወርሳሉና (ማቴ. 5:5) ስለሚል።

የመንፈስ ፍሬ :- ራስን መግዛት

በዚህ ምድብ ውስጥ ራስን መግዛት ሦስተኛው ፍሬ ነው። ይህ ጥምር ቃል የመጣው ጠንካራ፣ የበላይነት ያለው፣ የአንድን ሰው አሳቦችና ተግባራት ለመቆጣጠር የሚችለውን ሰው ከሚያመለክተው የግሪክ ቃል ነው።

አንድ ጊዜ የጆን ዌስሊ እናት ልጃቸው በአከስፎርድ ዩኒቨርሲቲ ሲግር ሳለ «በአእምሮ ላይ የሥጋን አገዛዝ የሚጨምር ማንኛውም ነገር ክፉ ነው» በማለት ጽፈውለት ነበር። ይህም ፍቺ «ራስን መግዛት» ምን እንደሆነ እንደረዳ አስችሎኛል።

ራስን ያለመግዛት የነገሥታትንና የታላላቅ መሳፍንትን ውድቀት አስከትሎአል። ይህንንም ታሪክ ያብራራዋል። አንድ ሰው እንዳለው:- «የጦር ሠራዊቶችን የሚያዝዙና ዳሩ ግን ራሳቸውን የማያዝዙ ሰዎች አሉ። ወኔን በሚቀሰቅሱ ቃላቶቻቸው እጅግ ብዙ ሕዝብ የሚያንቀሳቅሱና አንድ የሚያስቆጣ ነገር ወይም ስሕተት ሲያጋጥማቸው ዝም ለማለት የማይችሉ ሰዎች አሉ። ከሁሉም በላይ የክቡርነት ምልክቱ ራስን መግዛት ነው። ይህም ከንጉሥ አክሊል ወይም ሐምራዊ ልብስ በላይ ንጉሣዊነት የሚታይበት ነው።»

በሌላ ስፍራ ደግሞ እንዲህ ተብሏል:-

«በብዙሃን ሁካታም አይደል

በጩኸት በሙገሳም አይደል

ዳሩ ግን ድሉም ሽንፈቱም በኛው ነው።» ³

ያልተገታ ፍላጎትና የሥጋ መሻት ከመጠን ሲያልፍ በልባችን ውስጥ አደገኛ ሁኔታ እንደሚፈጥር የቀድሞው ታሪክና የዘመኑ ወቅታዊ ምሳሌዎች ያረጋግጣሉ።

ራስን ያለመግዛት ኃጢአት ከሁለት ምንጮች ይፈልቃል፡- በመጀመሪያ፤ ከሥጋዊ ፍላጎት፤ ሁለተኛ፤ ከአስተሳሰብ ልምድ ይወጣል።

ራስን ስለመግዛት ስናስብ ብዙውን ጊዜ ስለ አልኮል እናስባለን። ይህም በዓለም ውስጥ በርካታ ሰዎችን የሚያጠቃውን ይህንኑ አደገኛ መርዝ ለማስወገድ ለዓመታት ጥረት ያደረጉ መሪዎች ስለነበሩ ድንገተኛ ነገር አይደለም፤ ዳሩ ግን መጽሐፍ ቅዱስ የሰካርን ያህል በግልጽ የሚቃወመን (ሆዳምነትን) በዝምታ እናስተናግደዋለን። እንዲሁም ደግሞ ቸርነት አለማድረግን፤ ሐሜትን፤ ኩራትንና ቅንዓትን እንደ ኃጢአት አንቆጥርም። በነዚህ ነገሮች ሁሉ ራስን ያለመግዛትም ይቻላል፤ ዳሩ ግን መጽሐፍ ቅዱስ «እንደ ሥጋ ፈቃድ የሚኖሩ የሥጋን ነገር ያስባሉና፤ እንደ መንፈስ ፈቃድ የሚኖሩ ግን የመንፈስን ነገር ያስባሉ» ይላል (ሮሜ 8:5)። ራስን መግዛት የመንፈስ ፍሬ እንደመሆኑ፤ ትክክለኛው የክርስቲያን ሕይወት የሚጉለብትበት ባሕርይ ነው።

ራስን መግዛት የምግብ አጠቃቀሞችን በመጠን ማድረግ ነው። ራስን መግዛት የአልኮል መጠጦችን በተመለከተ ፈጽሞ ማስወገድ ነው። ራስን መግዛት በወሲባዊ ጉዳዮች ላይ እስካላገቡ ድረስ ከዚያ ክልል መራቅ ነው። ላገባንም ሰዎች ቢሆን ራሳችንን የምንገዛባቸው ጊዜያት አሉ፤ በጋራ ስምምነት ከተገቢው የወሲብ አፈጻጸም ለጊዜው ስንርቅ የበለጠ ሙሉ ለሙሉ ራሳችንን ለእግዚአብሔር ቃል ጥናት፤ ለጸሎትና ለመልካም ሥራዎች እንሰጣለን (1ኛ ቆሮ. 7:5 ተመልከት)።

ራስን መግዛት ንዴትንም በተመለከተ ራስን መቆጣጠር ነው። በቅርቡ በአውሮፕላን ማረፊያ ውስጥ በተከለከለ ሰፍራ መኪናውን ያቆመ ሰው አጋጥሞኛል። በአካባቢው ሕዝባዊ አገልግሎት የሚሰጠው ሰው፤ በተከለከለ ክልል በማቆሙ መኪናውን እንዲያነሣ በትሕትና ጠየቀው። ባለመኪናውም በቁጣ ተሞልቶ «የፖሊስ መታወቂያ ከሌለህ፤ አፍህን ዝጋ!» አለው። ይህ ክርስቲያን በርካታ ኃላፊነቶችን በመሸከሙ በጣም ስለተናደደ፤ ሙሉ ለሙሉ ማለት ይችላል ትዕግሥቱ አልቆበት ነበር። ራሱን ለመግዛት አልቻለም ነበር። ልክ እንደሰከረ ያህል ይህም ኃጢአት ነበር።

አለባበስን በተመለከተ ራስን መግዛት ማለት ተገቢ ልብሶችን መልበስ ነው። ራስን መግዛት በሽንፈት ውስጥ ተስፋኝነት ነው። ራስን መግዛት በኃጢአት የሚገኘውን ደስታ በተመለከተ ሙሉ ለሙሉ እምቢ ማለት ነው።

ሰሎሞን ሲጽፍ፡ «ትዕግሥተኛ ሰው ከኃያል ሰው ይሻላል፤ በመንፈሱም ላይ የሚገዛ ከተማ ከሚወስድ ይበልጣል» ብሎአል (ምሳሌ 16:32)። «ዛ ሊቭንግ ባይብል» የተባለው የእንግሊዝኛ መጽሐፍ ቅዱስ የምሳሌውን ሁለተኛ ክፍል፡ «ሠራዊትን ከመቆጣጠር ይልቅ ራስን መቆጣጠር ይሻላል» ይላል። የመጽሐፈ ምሳሌ ጸሐፊ፡ «ቅጥር እንደ ሌላት እንደ ፈረሰች ከተማ፡ መንፈሱን የማይከለክል ሰው እንዲሁ ነው» ይላል (25:28)።

ጳውሎስ ራስን የመግዛትን አስፈላጊነት አስተምሮአል። ለአንባቢዎቹ፡ ውድድሩን ለማሸነፍ የሚፈልግ ማንኛውም ሯጭ ሰውነቱን ሙሉ ለሙሉ ለመቆጣጠር ራሱን ማስለመድ እንዳለበት ይናገራል። አሳቡን ሲያጠናክርም ግቡ እንዲያው የሚጠፋው ሳይሆን፤ ዳሩ ግን የማይጠፋውን አክሊል ማግኘት እንደሆነ ይገልጻል፡- «የሚታገሥም ሁሉ በነገር ሁሉ ሰውነቱን ይገዛል፤ እነዚያም የሚጠፋውን አክሊል ሊያገኙ ነው፤ እኛ ግን የማይጠፋውን። ... ነገር ግን ለሌሎች ከሰበክሁ በኋላ ራሴ የተጣልሁ እንዳልሆን ሥጋዬን እየጉሰምሁ አስገዛዋለሁ» (1ኛ ቆሮ. 9:25፤ 27)።

ጴጥሮስ መልካም ባሕርያትን በሚገልጽበት ክፍል ውስጥ፡ «በእውቀትም ራስን መግዛት፤ ራስንም በመግዛት መጽናትን ... ጨምሩ» ይላል (2ኛ ጴጥ. 1:6)። እነዚህ ሁሉ ጉን ለጉን የሚሄዱ ናቸው። ምኞቶቻችን እንዲመሩን ስንፈቅድ፡ ውጤቱ ቢያንስ ምችቱ በሚፈጸምበት ወቅት ሊታሰብ ከሚችለው እጅግ የከፋ ነው።

ራስን መግዛት መቼ እንደሚያከትምና ራስን ያለመግዛት መቼ እንደሚጀምር ማን ሊናገር ይችላል? አንዳንድ ክርስቲያኖች የራሳቸው እንግዳ ባሕርይ ሲሆን ብዙም ሕሊናቸው አይወቅሳቸውም፤ የሌሎች ባሕርይ ሲሆን ግን ብረት ለበስ ሕሊና ይኖራቸዋል። ለአንዳንድ ክርስቲያኖች ባጋጣሚ አነስተኛ የወይን ጠጅ በቀመሰ ሰው ላይ መፍረድና ዳሩ ግን ብዙ የመብላት ልምድ ኃጢአታቸውን ማስተካከል የሚከብዳቸው ለዚህ ነው። ሊገቱት ያልቻሉት ከመጠን በላይ የመመገብ ሁኔታ ዘመናዊ የምዕራቡ ዓለም ክርስቲያኖች በስፋት ተቀበለው ከሚያስተናግዷቸው ኃጢአቶች አንዱ ነው። ዘማዊውን ሰው መኮንን ቀላል ነው፤ ዳሩ ግን የሚኮንነው ሰው እርሱም በሆነ ሌላ ራስን ባለመግዛት ኃጢአት ወድቆ ሳለ እንዴት በሌሎች ሊፈርድ ይችላል? እያንዳንዳችን በሕይወት አቅጣጫዎች ሁሉ ገጹሕ እጆችና ልብ ሊኖሩን አይገባምን? አንደኛው ዓይነት ባርነት ከሌላው ይበልጥ የከፋ ነውን? ሰንሰለቶቹ ከጠንካራ

ብረቶች ከተዘጋጁ ሽቦዎች የሚሠሩ ከሆኑ በጥብቅ መታሠራችን አይደለምን?

አንዱን ሰው የሚቆጣጠረው ፍላጎት ሌላውን ከሚቆጣጠረው ሊለይ ይችላል፤ ዳሩ ግን አንዱ ሰው ለሀብት ከፍተኛ ፍላጎት ቢኖረው፥ ለወሲብ፥ ለቁማር፥ ለወርቅ፥ ለምግብ፥ ለአልኮል፥ ወይም ለዕዕ ፍላጎት ከሚያድርባቸው ሌሎች ሰዎች የተለየ ነው?

በሁሉም የሕይወት ገጽታ ራስን የመግዛት አስፈላጊነት ከቶውንም ከዛሬው ዘመን ልቆ አያውቅም። ጭካኔ፥ ራስ-ወዳድነት፥ ስልቸነትና ቅጥ ያጣ አኗኗር ይህችን ጥላኔት ለማጥፋት በሚዳዳበት ጊዜ፥ ክርስቲያን ምሳሌ የመሆኑ ጉዳይ የግድ ነው። ለዓለም የዚህ ዓይነት ምሳሌነት ያስፍልጋል፤ ይህም የሚደገፍበት ጽኑ መሠረት በኃይለኛ የባሕር ሞገድ ውስጥ መልሕቅን መጣል እንዲችል ነው።

ለበርካታ ምዕተ-ዓመታት ክርስቲያኖች ክርስቶስ መልሕቅ እንደሆነ ሲያውጁ ቆይተዋል። መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን የሚኖርና የሚሠራ ሰዎች ከዛልንና ከደክምን፥ ለቀሪው ዓለም ምን ተስፋ ይኖረው ይሆን?

ፍሬ የማፍርያ ቦታ

እስካሁን እነዚህን ዘጠኝ የመንፈስ ፍሬ አካላትን ተመልከተናል፡- ፍቅር፥ ደስታ፥ ሰላም፥ ትዕግሥት፥ ችርነት፥ በጎነት፥ ታማኝነት፥ የውሃት እና ራስን መግዛት። እነዚህ ያንተና የኔ ሕይወት መለያዎች እንዲሆኑ ጸሎቴ ነው።

መንፈስ ቅዱስ በያንዳንዱ ክርስቲያን ልብ ውስጥ ስለሚገኝ በውስጣችን የመንፈስ ፍሬ ሊያፈራ ይሻል። ይሁን እንጂ፥ ልውውጥ መደረግ አለበት። አንድ ጀልባ በውኃ ውስጥ ሳለ ሊሰምጥ አይችልም፤ ዳሩ ግን ውኃው ወደ ውስጡ ሲገባ ይሰምጣል። በተበላሸ ባሕር ስንኖር በመንፈስ ፍሬ ሐሤት ማድረጋችን አይቀርም፤ ዳሩ ግን ከተበላሸው ባሕር ውኃው ወደ ውስጣችን ከገባ ሐሤት ማድረግ ይላነናል።

ከውስጥ ነዳጅ ለሚያቃጥል ሞተር ከሁሉም የከፋ ጠላቱ በሲሊንደሩ ውስጥ ብዙ ጥላሽት መከማቸቱ ነው። የሞተሩን ኃይል በመቀነስ ብቃቱን እንዲያጣ ያደርገዋል። ዘይት የሞተሩን አሠራር ቢያሻሽለውም፥ ጥላሽቱን ሊያላቅቀው ስለማይችል ሞተሩ በበለጠ ሊሠራ አይችልም። ዘይቱ ከሁሉም የላቀ ተግባር እንዲፈጽምና ሞተሩም የታለመለትን ያህል በብቃት እንዲሠራ፥ ጥላሽቱን ለማስወገድ የተሽከርካሪዎቹ ክፍሎች ፍተሻ ማድረግን ይጠይቃል። በተመሳሳይ ሁኔታ፥ መንፈሳዊ ብቃታችንን

እንዳያወድሙ፡ ከውስጣዊ ሕይወታችን የሥጋን ሥራዎች ማስወገድ አለብን። አንድ የዘይት ኩባንያ «ለተሻለ አሠራር የበለጠ ኃይል ግግኘት ያሻል» በማለት ማስታወቂያ አውጥቶ ነበር። በመንፈሳዊ ሁኔታ ይህ ሊሆን የሚችለው ሕይወታችንን ለመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ስንሰጥ ነው። የእግዚአብሔር የቃሉ ብርሃን ወደ ውስጣችው ክፍል ገብቶ እንዲመረምረን ያስፈልጋል፤ ይህም በእኛ ውስጥ ያደረገውን ኃጢአታችንንና ፍሬ ቢስ ሕይወታችንን፤ እንዳናድግና ፍሬ እንዳናፈራ እንቅፋት የሆነብንን ሁሉ እንዲነግረን መፍቀድ አለብን።

በአንድ አገር ውስጥ እየታተመ በሚወጣ ጋዜጣ ውስጥ የሞቱትን ሰዎች የሕይወት ታሪክ ከሚያቀርብ ዓምድ ሥር የራሱን ስም ስለተመለከተው ሰው የሚነገር ታሪክ አለ። ጋዜጣው እንደሞተ ዘግቦ ነበርና በመጀመሪያ ይስቅ ጀመር። ዳሩ ግን ወዲያው ስልክ ተደወለ። በሁኔታው የተደናገጡ ወዳጆችና የሚያውቁት ሰዎች ጉዳዩን ለማጣራትና ጋዜጣውን ለመግለጽ ነበር የደወሉት። ከዚህ ሁሉ በኋላ፡ እርሱ በንዴት ወደ ጋዜጣው አዘጋጅ ዘንድ ደወለና ምንም እንኳን በሕይወት ታሪክ ዓምድ ውስጥ እንደሞተ ተደርጎ ቢጻፍም፡ በሕይወት እንዳለ ገለጸለት። አዘጋጁም በሁኔታው አፍሮ ይቅርታ ጠየቀው። ከዚያም አዲስ አሳብ ብልጭ አለለትና «ጌታዬ አይጨነቁ፤ ነገ አዲስ የሚወለዱ ሕፃናት በሚጽፉበት ዓምድ ላይ ስምዎን አወጣዋለሁ» አለ።

ይህ ምናልባት ለቀልድ የተዘጋጀ ብቻ ሊመስል ይችላል፤ በመሠረቱ ግን መንፈሳዊ ምሳሌነት አለው። አሮጌው እኔነታችንን ከክርስቶስ ጋራ እንዲሰቀል እስካላደረግን ጊዜ ድረስ፡ አዲሱ እኔነታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ግሩም የፍሬ ባሕርይ ሊያሳይ አይችልም።

እንዲሁም በውስጥ ያለውን የክርስቶስ ውጫዊ መገለጽ ሊያከናውን የሚችለው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። በምንም ዓይነት በሰብዓዊ ጥረታችን እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገንን ዓይነት ልንሆን አንችልም፤ ዳሩ ግን መንፈስ ቅዱስ በሚሞላን ጊዜ፡ እያደገ የሚሄድ ክርስቶስን የመምሰል ባሕርይ በሚገልጹ ሰዎች ሕይወት ውስጥ ፍሬውን ያፈራል። ይህም ወደፊት አንድ ቀን የሚሆነው ምስል ቅጂ ነው።

18. ለዚህ ዘመን ምን ያስፈልገዋል?

1850 ክፍለ ዘመን በዩናይትድ እስቴትስ አሜሪካ ከፍተኛ የሃይማኖት ውድቀት አስከትሏል። በካሊፎርኒያ ወርቅ መገኘቱና ሌሎችም ጥቂት እድገቶች የሰዎችን ልብ ወደ ቁሳዊ ነገሮች መልሰዋል። እንዲሁም በባርነት ጉዳይ ላይ የፖለቲካ አለመረጋጋትና የሕዝቡ የመከፋፈል አዝማሚያ ከፍተኛ አትኩሮት ተሰጥቶታል። እንዲያውም በኋለኞቹ የ1850 ዓመታት የነበረው ከፍተኛ የንዋይ እጦት ስጋት የበለጠ ወደ ቁሳዊ ጉዳዮች አትኩሮት መርቶአል።

በመስከረም 1857 ጀርማያ ላንፊዩር የሚባል አንድ ጭምት ነጋዴ የመንፈስ ቅዱስን የማደስ ሥራ በመሻት፣ በሳምንት አንድ ጊዜ በሚያደርገው የቀትር የጸሎት ጉባኤ ላይ ሌሎች ነጋዴዎች እንዲሳተፉ ለመጋበዝ ወሰነ። ስብሰባውንም ለማስታወቅ በመቶዎች የሚቆጠሩ ወረቀቶችን አሰራጩ፤ ዳሩ ግን በመጀመሪያው ስብሰባ ላይ ስድስት ብቻ የሚሆኑ ሰዎች ተገኝተው፣ «ፋልተን እስትሪት» ላይ በነበረው ቤተ ክርስቲያን ጓሮ ተሰባስቡ። ከሁለት ሳምንታት በኋላ ቁጥራቸው አርባ ደረሰ። በስድስት ወራት ጊዜ ውስጥ በኒዮርክ ከተማ ውስጥ ብቻ አሥር ሺህ ያህል ሕዝብ በየዕለቱ ለጸሎት ይሰባሰብ ነበር። መነቃቃት ከተማዪቱን አጥለቀለቃትና በሁለት ዓመታት ጊዜ ውስጥ ወደ አንድ ሚሊዮን የሚገመቱ ሰዎች በክርስቶስ አመኑ።

የመነቃቃቱ ውጤቶች በግለሰቦች ሕይወትም ሆነ በማኅበረሰቡ ውስጥ ከፍተኛ ለውጥ አስከትለዋል። የሚያሳዝነው፣ መነቃቃቱ የተጀመረው ዘግይቶ ስለነበረ የሕዝቡን ሕይወት ከአደጋ ላይ የጣለውን የአሜሪካ የርስ-በርስ ጦርነት ለማስወገድ አልቻለም፤ ዳሩ ግን በርካታ የወንጌል እንቅስቃሴዎችንና ማኅበራዊ መሻሻሎችን ጨምሮ፣ የማይነገር በነፃነት ከመነቃቃቱ ሊገኝ ችሎአል።

የመንፈሳዊ መነቃቃት አስፈላጊነት

ዛሬ ዓለም ከፍተኛ መንፈሳዊ መነቃቃት ያስፈልጋታል። ለሰው ዘር በሕይወት መሰንበት ይኼ ብቸኛው ተስፋ ነው።

ዓለማችን በምትጋፈጣቸው በርካታ ችግሮች ውስጥ፣ ክርስቲያኖች በዓለማዊነት ማዕበሎች ተዳክመው ከነርሱ በማይጠበቅ ሁኔታ ዝም ብለው ተቀምጠዋል። እንዲሁም እኛ ክርስቲያኖች እየተበላሸ ያለውን ዓለም

ከበለጠ ጥፋት የምንጠብቅ «የምድር ጨው ናችሁ» ተብለናል (ማቴ. 5:13)። ክርስቲያኖች በኃጢአት ምክንያት የመጣውን ጽልመት የሚያበሩና መንገድ ለጠፋው ዓለም አቅጣጫ የሚጠቁሙ «የዓለም ብርሃን» ናቸው (ማቴ. 5:14)። ይህም ብቻ አይደለም «በእነርሱም መካከል የሕይወትን ቃል እያቀረባችሁ በዓለም እንደብርሃን ትታያላችሁ» ተብለናል (ፊልጵ. 2:15)።

መሆን እንደሚገባን «ጨው» እና «ብርሃን» ያልሆንነው ለምንድን ነው? የእግዚአብሔርን መንግሥት ወደ ሰዎች ልብና ሕይወት ለማምጣት ተግተን የማንሠራው ለምንድን ነው?

በእግዚአብሔር የተነኩና እነርሱም በበኩላቸው የሌሎችን ሕይወት ለክርስቶስ የነኩ ክርስቲያኖች የነበሩባቸው በርካታ አጋጣሚዎች አሉ። ቢሆንም እንደዚህ ላለው ገጠመኝ ሁሉ፣ ተሸናፊና ደስታ የራቀው ሕይወት የሚመሩቱ ክርስቲያኖች በእጥፍ ይበዛሉ። እነዚህ ወገኖች በኃጢአት ላይ ድል የመቀዳጀት ወይም በምስክርነት የተሳካ ውጤት የማግኘት ነገር አይታይባቸውም። በአካባቢያቸው በሚገኙ ሰዎች ላይ እምብዛም አዎንታዊ የወንጌል ተጽዕኖ አያሳድሩም።

እንዲህ ከሆነ፣ ለዓለማችን ከሁሉም በላይ የሚያስፈልጋት የመንፈሳዊ መነቃቃት ውጤቶችን ማግኘት ነው፤ ዛሬ በዓለም ሁሉ በምትገኘው የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከሁሉም በላይ የሚያስፈልገው ህልቁ-መሳፍርት በሌላቸው ክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ «መነቃቃት» እና «ተሐድሶ» የሚያመጣው የመንፈስ ቅዱስ መነካት ተግባሩን እንዲፈጽም ነው።

ከብዙ ምዕተ-ዓመታት በፊት እግዚአብሔር ለነቢዩ ሕዝቅኤል እስራኤል በአሕዛብ መካከል የምትከፋፈልበትን አስደናቂ ራእይ ሰጠው። የእስራኤል አጥንቶች ብዙና ደረቅ ሆነው ተገልጸዋል። የወደፊት ተስፋቸው በሙሉ የከሰመ ይመስል ነበር። በነቢዩ ቃል መሠረት፣ ዓለማዊውን ዓለም በተመለከተ እስራኤልም ልትቀበር ትችል ነበር። ይሁንና እግዚአብሔር «እነዚህ አጥንቶች በሕይወት ይኖራሉን?» (ሕዝ. 37:3) በማለት ሲጠይቀው፣ ሕዝቅኤል ተደነቀ። ለዚህም ጥያቄ፣ «ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተ ታውቃለህ» በማለት መለሰ። ከዚያም የእግዚአብሔር ሰው የእግዚአብሔርን ቃል እንዲናገር ታዘዘ፤ በዚህም ጊዜ አጥንቶቹ፣ እጅግም ታልቅ ሠራዊት ሆነው ሥጋን ለበሱ። ቢሆንም አሁን መንፈስ ወይም እስትንፋስ ስላልነበራቸው ምስኪኖች ነበሩ።

ቀጥሎም የእግዚአብሔር መንፈስ እስትንፋስ ሰጣቸውና እጅግ ብዙ ሠራዊት ሆነው በእግራቸው ቆሙ።

አሁንም በእግዚአብሔር ሕዝብ ታሪክ ውስጥ የጽልመት ጊዜ ተጋርጦብናል። እንዳንድ አበረታች ምልክቶች ቢኖሩም፤ የክፉው ኃይላት በዓለም ውስጥ እግዚአብሔር በሚያከናውነው ሥራ ላይ ከፍተኛ ጥቃት ለማድረስ የሚሰባሰብ ይመስላል። ሰይጣን ምናልባትም በክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ አቻ በሌለው ሁኔታ ኃይሉን በመግለጽ ላይ ይገኛል። ተሐድሶ የሚያስፈልገን ጊዜ ቢኖር አሁን ነው። ኃይልን ሁሉ የተሞላው እግዚአብሔር ብቻ ስለሆነ የሰይጣንንና የሌጌዎችን (የጭፍሮችን) ዕቅድ ሊያከሸፍ የሚችለው እርሱ ብቻ ነው። የክፉውን ማዕበል የሚገታና እንቅስቃሴውን የሚቀለብስ እውነተኛ መንፈሳዊ መነቃቃት ሊያመጣ የሚችለው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። በዚህ ጽልመት ባጠላበት ሰዓት እግዚአብሔር አሁንም ሕዝቡን ሊያነቃቃና በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ወደ ክርስቶስ አካል ውስጥ አዲስ መሻትና ኃይል ሊያመጣ ይችላል።

ዓለማችን በመንፈስ ቅዱስ በተሞላ፤ በመንፈስ ቅዱስ በሚመሩና የመንፈስ ቅዱስን ኃይል በተላበሱ ክርስቲያኖች ልትዳሰስ ያስፈልጋታል። አንተ እንደዚያ ዓይነት ክርስቲያን ነህን? ወይስ በሕይወትህ ውስጥ ለመታደስ የመንፈስ ቅዱስን መዳሰስ መሻት አለህን? በግል ሕይወትህ ውስጥ እውነተኛ መንፈሳዊ ተሐድሶ ትሻለህ? እንዲህ ከሆነ፤ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ያንኑ ተሐድሶ አሁኑኑ ወደ ሕይወትህ ለማምጣት እንደሚፈልግ እወቅ።

ጊዜው አሁን ነው

ለመንፈሳዊ መነቃቃት ጊዜው አሁን ነው። ስለሆነም መዘግየት የለብንም። ዶክተር ሳሙኤል ጆንስን ከዮሐንስ 9፡4 «ምሽቱ ይመጣል» የሚሉ ቃላት የተቀረጹበትን ሰዓት ያደርጋሉ። እኛ ክርስቲያኖች ለክርስቶስ ለመመስከርና ለመኖር ምን ያህል አጭር ጊዜ እንዳለን የሚያመለክተውን ጽኑ እውነት ከልባችን ጽላት ላይ ጽፈን ልንዘር ይገባል። ማናችንም ብንሆን በዚህች ምድር ላይ ምን ያህል ዘመን እንደቀረን አናውቅም። ሞት ዕድሜያችንን ሊያሳጥረው ይችላል። በማንኛውም ጊዜ ክርስቶስ ዳግም ሊመለስ ይችላል።

አንድ ጊዜ «ከምታስበው በላይ ረፍዶአል» የሚል ምሥጢራዊ መልእክት ስለ ተቀረጸበትና ፀሐይን በመጠቀም ጊዜን ስለሚያመለክት

ሰዓት (ሰንዳይል) አንብቤ ነበር። ብዙውን ጊዜ መንገደኞች የዚህን ሐረግ ፍች ለማወቅ ቆም ብለው ያስተውሉት ነበር። እኛ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር ቃል የፀሐይ ሰዓት አለን። ከዘፍጥረት እስከ ራእይ ድረስ «ከምታስበው በላይ ረፍዶአል» የሚል ማስጠንቀቂያ አለ። ጳውሎስ በዘመኑ ለነበሩት ክርስቲያኖች ሲጽፍ፡ «ከእንቅልፍ የምትነሡበት ሰዓት አሁን እንደደረሰ ዘመኑን እወቁ፤ ካመንንበት ጊዜ ይልቅ መዳናችን ዛሬ ወደ እኛ ቀርቦአልና። ሌሊቱ አልፎአል፤ ቀኑም ቀርቦአል። እንግዲህ የጨለማውን ሥራ አውጥተን የብርሃንን ጋሻ ጦር እንልበስ» ይላል (ሮሜ 13: 11-12)።

ፈሪሁ-እግዚአብሔር የነበረባቸው የአለፈው ትውልድ አገልጋይ ቢሊ ብረይ፥ በሕይወት ዘመኑ ለክርስቶስ ለመመስከር በጣም ያፍር ከነበረውና ዛሬ ግን ለሞት ከሚያጣጥር ክርስቲያን አልጋ አጠገብ ቁጭ አሉ። ለሞት የሚያጣጥረው ወንድም፡- «ኃይል ቢኖረኝ ኖሮ ለእግዚአብሔር ክብር ይሁን እያልሁ እጮህ ነበር» አለ። ቢሊ ብረይም፡- «ኃይል በነበረህ ጊዜ ለእግዚአብሔር ክብር ይሁን እያልህ አለመጮህህ የሚያሳዝን ነው» ብለው መለሱለት። እግዚአብሔር እንደፈለገው እንዲጠቀምብን ባለመፍቀዳችን በሕይወት ዘመናችን ውስጥ የባከኑትን መልካም ዕድሎችና ፍሬያማ ያልነበሩ ምስክርነቶች በማስታወስ ስንቶቻችን መራራ ለቅሶ እንደምናለቅስ ሳስብ ይደንቀኛል። «ማንም ሊሠራ የማይችልባት ሌሊት ትመጣለች» (ዮሐ. 9: 4)።

ቅዱሳት መጻሕፍትን የምናነብ ቢሆን፥ በጸሎት ጊዜያችንን የምናሳልፍ ቢሆን፥ ነፍሳትን ለክርስቶስ የምንማርክ ቢሆን፥ ለመንግሥቱ ገንዘባችንን የምናፈስስ ቢሆን አሁኑኑ ማድረግ አለብን። «ይህ ሁሉ እንዲህ የሚቀልጥ ከሆነ፥ የእግዚአብሔርን ቀን መምጣት እየጠበቃችሁና እያስቸኮላችሁ፥ በቅዱስ ኑሮ እግዚአብሔርንም በመምስል እንደምን ልትሆኑ ይገባችኋል? ስለዚያ ቀን ሰማያት ተቃጥለው ይቀልጣሉ፤ የሰማይም ፍጥረት በትልቅ ትኩሳት ይፈታል፤ ነገር ግን ጽድቅ የሚኖርባትን አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር እንደ ተሰፋ ቃሉ እንጠብቃለን። ስለዚህ፥ ወዳጆች ሆይ፥ ይህን እየጠበቃችሁ ያለነውርና ያለነቀፋ ሆናችሁ በሰላም በእርሱ እንድትገኙ ትጉ» (2ኛ ጴጥ. 3: 11-14)።

የመነቃቃት ውጤቶች

ዛሬ መነቃቃት ወደ ሕይወታችንና ወደ አብያተ-ክርስቲያናችን ቢመጣ ምን ይፈጸም ይሆን? እንዲህ ያለው የመንፈስ ቅዱስ መውረድ ቢያንስ ስምንት ባሕርያት እንዳሉት አምናለሁ።

1. ስለ እግዚአብሔር ግርማ አዲስ ዕይታ ይኖረናል። ጌታ ፍቅር፣ ምሕረትና ርኅራኄን የተሞላ ብቻ ሳይሆን፣ እንዲሁም ደግሞ የፍትሕ፣ የቅድስናና የቁጣም አምላክ እንደሆነ መረዳት አለብን። ብዙ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን ባሕርይ በሙላት አያውቁም። እግዚአብሔርን ሙሉ ለሙሉ በሁለንተናው አይመለከቱትም። ዮሐንስ 3:16ን እንዲሁ ስንጠቅስ፡ «በማያምን ... አሁን ተፈርዶበታል» (ቁ. 18) የሚለውን ቀጣይ ክፍል እንዘነጋለን። ርኅራኄ በራሱ ፍጹም አይደለም! ኃጢአትን በመጥላትና ጽድቅን በመሻት ከሚከናወን የማይታጠፍ ፍርድ ጋር አብሮ መሄድ አለበት። በይበልጥ እግዚአብሔርን የሚረብሸው ሥጋዊ ሥቃይ ሳይሆን፣ ኃጢአት ነው። ብዙውን ጊዜ የምንፈራው ሥጋዊ ሥቃይን እንጂ የሥነ-ምግባር ብልሹነትን አይደለም። ቅድስና እግዚአብሔር የሚሞትለት ጉዳይ ስለመሆኑ መስቀሉ ቋሚ መረጃ ነው። እግዚአብሔር ስርየት እስካልተደረገ ድረስ ጥፋቱን አያስወግደውም። ምሕረት አጥብቀን የምንፈልገውና ከመስቀሉ ሥርም የምናገኘው ነገር ነው።

2. የኃጢአትን ክፋት በአዲስ ዕይታ እንመለከታለን። ኢሳይያስ እግዚአብሔርን ከዙፋኑ ላይ ከፍ ብሎ ተቀምጦ፣ የልብሱ ዘርፍ መቅደሱን ሞልቶት፣ ሱራፊልም «ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፣ ምድር ሁሉ ከክብሩ ተሞልታለች» (ኢሳ. 6:3) እያሉ ሲጮኹና በአክብሮት ሲሰግዱለት ተመለከተ። ኢሳይያስ የራሱን አለመብቃትና ሙሉ ለሙሉ በእግዚአብሔር ላይ መደገፍ እንዳለበት የተረዳው ያኔ ነበር። በገሊላ ባሕር ላይ ስምዖን ጴጥሮስ ከርሱ ጋር የነበረው ጌታ እንደሆነ ሲረዳ፣ «ጌታ ሆይ፣ እኔ ኃጢአተኛ ነኝና ከእኔ ተለይ» አለው (ሉቃ. 5:8)። ኢየሱስ አምላክ እንደነበረ መረዳቱ ራሱ ወደ ጴጥሮስ አእምሮ የራሱን ኃጢአተኝነት

አመጣው። ኢየሱስ እግዚአብሔር በተገኘበት ስፍራ «ራሴን እንቃለሁ» አለ (ኢየሱስ 42:6)።

ያዕቆብ እንደሚነግረን፡ አንድ ሰው በሚፈተንበት ጊዜ ምኞቶቹ ይገፋፉትና ያታልሉታል (ያዕ. 1:14-15)። እንዲሁም ምኞቱ፣ ትመነድግና የኃጢአት ወላጅ ትሆናለች፤ ኃጢአትም በበኩሏ ካደገች በኋላ ሞትን ትወልዳለች። የኃጢአትን ክፋት በትክክለኛነት ማየት አለብን። ትልቁ ኃጢአት ምን እንደሚመስል ማየት ከተፈለገ መስቀሉን መመልከት ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ለኃጢአት መሞት ካለበት፣ በመሠረቱ ኃጢአት በእግዚአብሔር ፊት ጨለማና የከፋ ነገር ነው ማለት ነው።

3. በንስሐ፣ እምነትና አዲስ ልደት አስፈላጊነት ላይ ትኩረት ይደረጋል።

ኢየሱስ የመጣው የንስሐን ስብከት እየሰበከና አንድ ሰው ከላይ እስካልተወለደ ድረስ የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም እያለ ነበር። እንዲሁም ኃጢአተኞች ጨለማን እንደሚወዱና ሥራቸው ተገልጾ እንዳያስኮንናቸው በመስጋት ወደ ብርሃን እንደማይመጡ ተናግሮአል። እነዚያ ልባቸው የተለወጠላቸው ሰዎች አዳዲስ ፍጥረታት ናቸው። እውነትንና እግዚአብሔርን በመውደድ ወደ ብርሃን ይመጣሉ። አሮጌው ነገር ስላለፈና ሁሉም ነገር አዲስ ስለሆነ በኢየሱስ ክርስቶስ የሚኖር ሁሉ አዲስ ፍጥረት ነው።

4. የደኅንነት ሐሜት ይኖራል። «ሕዝብም ባንተ ደስ ይላቸዋል» [መዝ (85):6] በመባል በመዝሙር ውስጥ የተገለጸው ጸሎት የማዳኑ ተግባር ይፈጥን ዘንድ ነው። ዳዊት የፈለገው የደኅንነት ሐሜት እንዲመለስ ነው። ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ የገለጸበት ዓላማ ደስታቸው እንዲፈጸም ነበር (ዮሐ. 15:11)። ፊልጶስ ወደ ሰማርያ ወርዶ ትልቅ መንፈሳዊ መነቃቃት በመራ ጊዜ፣ መጽሐፍ ቅዱስ፣ «በዚያችም ከተማ ታላቅ ደስታ ሆነ» ይላል (ዮሐዋ. 8:8)። እንዲሁም ኢየሱስ ንስሐ በሚገባ በአንድ ኃጢአተኛ ምክንያት በሰማይ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ታላቅ ደስታ እንደሚሆን ይነግረናል (ሉቃ. 15:7)። በመሆኑም እውነተኛ የቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ መነቃቃት በአሥር ሺህ የሚቆጠሩትን ሰዎች ወደ ደኅንነት ያመጣል፤ ይህም በበኩሉ በሰማይና በዚህም በምድር ላይ ታላቅ ደስታን ያስገኛል።

መንግሥተ - ሰማይና ሲኦል የሚባል ነገር ባይኖር እንኳ በዚህ ምድራዊ ሕይወት ራሱ ለቤተሰቦቻችን ከሚያመጣው በረከት የተነሣ፥ አሁንም ክርስቲያን ከመሆን አልመለስም ነበር።

5. ወንጌልን ለዓለም ለማድረስ ላለብን ኃላፊነት አዲስ ግንዛቤ ይኖረናል። መጥምቁ የሐንስ አድማጮቹን ወደ «እግዚአብሔር በግ» አመለከታቸውና ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ሁለቱ የራሱ ደቀ መዛሙርት ኢየሱስን ተከተሉ (ዮሐ. 1:36-37)። በመጀመሪያ እንድርድስ የገዛ ወንድሙ ጲጥሮስን አገኘውና መሢሔን እንዳገኙ ነገረው። ፊልጶስ ክርስቶስን ማመን በጀመረ ጊዜ ናትናኤልን ተከትሎ ሄደ (ዮሐ. 1:40-45)። ሐዋርያት እስከ ምድር ዳርቻ ሳይቀር በሁሉም ስፍራ ምስክሮች መሆን ነበረባቸው (ዮሐዋ. 1:8)። በኢየሩሳሌም የነበረችውን ቤተ ክርስቲያን ስደት ሲበታትናት፥ ክርስቶስንና የክብሩን ወንጌል እየሰበኩ በየስፍራው ዞሩ (ዮሐዋ. 8:4)። እውነተኛ አማኝ ለመሆናችን ማረጋገጫ ከሚሆኑ የመጀመሪያና ከሁሉም የላቁ መረጃዎች አንዱ ስለ ሌሎች የሚሰማን ሸክም ነው።

6. ስለ ሌሎች ከፍተኛ ሸክም ይኖራል። በማቴዎስ 22:37-39 ኢየሱስ፥ «ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍስህም በፍጹም አሳብህም ውደድ። ... ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ» ብሎአል። እምነታችን ወደላይ የሚመለከት ብቻ ሳይሆን፥ ወደጉንም የሚያድግ ነው። በዙሪያችን ለሚገኙና ርቀው ለሚኖሩ ሰዎች ጥቂት ግድ ይለናል። ዳሩ ግን በትክክል የራሱ ኃጢአትና ሞኝነት ካስከተሉባቸው መዘዞች ለመዳን ለሚፈልገው ዓለም የተነቃቃው ክርስትና «ንስሐ ግቡ» የሚል አንድ መልእክት ብቻ ሊኖረው እንደሚችል ለመግለጽ እሻለሁ። ዛሬ ብዙ ሰዎች ወንድማማችነትን ይመኛሉ፤ ግን ወንድማማቾች መሆን አይፈልጉም፤ ደኅና ዓለምን ይሻሉ፤ ግን ከኃጢአት በመለየት መኖርን አይፈልጉም። እጅግ ብዙ ሰዎች ያለ መንፈሳዊ ዋስትና ኢኮኖሚያዊ ዋስትናን ይሻሉ። ይሁንና የምንመኘው መነቃቃት ሁሉ መጽሐፍ ቅዱስን ማዕከላዊ ያደረገ መሆን አለበት። ክርስትናም ከሆነ መጽሐፍ ቅዱስን ያማከለ መሆን አለበት። ይህ ከሆነ፥ መሪዎቹ «ድሀውን በብር ችግረኛውንም በአንድ ጥንድ ጫማ» (አሞ. 8:6) የሚገዙትን ለመኩንን የአሞጽን ብርታታ መላበስ አለባቸው።

ለግል ቢሆን ለብሔራዊ ባሕሪያችን የተሟላ ብቃት እንደሚሰጠን በማወቅ፥ የኢየሱስን ምግባራዊ፥ ግብረ-ገባዊና ማኅበራዊ ትምህርቶች ከፍ ማድረግ አለብን። የተራራው ስብከት ለዛሬና ለዘላለም የሚሠራ ነው። ጥላቻና መራራነት በነገሠበት ሥርዓት-አልባ መሠረት ላይ አዲስ ሥልጣኔ ልንገነባ አንችልም።

7. የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችና የመንፈስ ፍሬ በብዛት ይስተዋላል። መነቃቃት የሚመጣው በመንፈስ ቅዱስ ስለሆነ፥ በቤተ ክርስቲያን ላይ በኃይሉ ሁሉ በሚመጣበት ጊዜ ስጦታዎቹና የመንፈስ ፍሬ በግልጽ ይታያሉ። አማኞች አንዱ ሌላውን ማገልገል ማለት ምን እንደሆነ ይማሩና መንፈስ ቅዱስ በሚሰጣቸው ስጦታዎች ይተናነጻሉ። ለእርሱ-በርሳቸው እንዲሁም ለጠፋውና ለሚሞተው ዓለም አዲስ የፍቅር መለኪያ ይሰጣቸዋል። እንዲህ ከሆነ ዓለም ቤተ ክርስቲያን ኃይል እንደሌላትና ጸጥ ብላ እንደተኛች ልትናገር አትችልም። ከዚያ ወዲያ ሕይወታችን ተራና ከቀረው ዓለም የማይለይ ሊሆን አይችልም። ሕይወታችን መንፈስ ቅዱስ ብቻ ሊሰጥ በሚችላቸው ስጦታዎች ተለይቶ ይታወቃል። እርሱ ብቻ በሚያመጣው ፍሬ ተለይተን እንታወቃለን።

8. በመንፈስ ቅዱስ ላይ የመደገፍ እድላት ይኖራል። ይህ በብዙ የዓለም ክፍሎች ውስጥ እየተፈጸመ እንዳለ የሚያሳዩ መረጃዎች አሉ። ያለ መንፈስ ቅዱስ ማንኛውም መንፈሳዊ መነቃቃት ሊመጣ አይችልም። የሚገሥጸው፥ የሚወቅሰው፥ የሚያነቃቃው፥ የሚያስተምረው፥ የሚጋብዘው፥ የሚያፋጥነው፥ ዳግም ልደት የሚሰጠው፥ የሚያድሰው፥ የሚያበረታውና የሚጠቀመው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። እርሱን ማሳዘን፥ መቃወም፥ መፈተን፥ ማዳፈን፥ መሳደብ ወይም መራገም አይገባም። ለክርስቲያኑ ነጻነት፥ ለሠራተኛው አቅጣጫ፥ ለምሁሩ ምርምር፥ ለቃሉ ኃይል፥ እንዲሁም ታማኝነት ላለበት አገልግሎት ፍሬን ይሰጣል። እርሱ የክርስቶስን ነገሮች ይገልጻል። የእግዚአብሔር ቃል የሆነውን የመንፈስ ሰይፍ እንዴት እንደምንጠቀም ያስተምረናል። ወደ እውነት ሁሉ ይመራናል። ፈሪሁ-እግዚአብሔር ያለበትን አቅጣጫ ይጠቁመናል። ለጌታችን ጠላቶች ምን ብለን እንደምንመልስ ያስተምረናል። ወደ አብ ፊት እንድንቀርብ ይረዳናል። በጸሎት ሕይወታችን ያግዘናል። በገንዘብ

ሊገዙ የማይችሉ፤ ግንኛውም መዘቃ የማያስገኛቸው፤ ግንኛውም ግሳበራዊ ሥልጣን የማይሞክራቸው፤ ግንኛውም የግል ብቃት የማያመጣቸው፤ ግንኛውም ስክን ብዕር ወይም ርቱዕ አንደበት የማይገዛቸው ነገሮች አሉ። የትኛውም ንቁ የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ፤ የትኛውም ማራኪ ወንጌላዊ የምንፈልገውን መነቃቃት ሊያመጣልን አይችልም። ይህን ሊያደርግ የሚችለው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። ዘካርያስ እንዲህ ብሏል፡- «በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር» (ዘካ. 4:6)።

ወደ መነቃቃት የሚያደርሱ ደረጃዎች

መንፈሳዊ መነቃቃት ለብዙ ክርስቲያኖች ከሁሉም የላቀ አስፈላጊ ነገር ከሆነ፤ ዛሬ እንዴት እናገኘዋለን? በራሳችን ሕይወትም ሆነ በሌሎች ሰዎች እነዚህ የመነቃቂያ ደረጃዎች ምን ምን ናቸው?

መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስቀምጣቸው ሦስት ደረጃዎች እንዳሉ አምናለሁ።

የመጀመሪያው ደረጃ፡ መንፈሳዊ ድህነታችንን መቀበል ነው። ብዙውን ጊዜ መንፈሳዊ ጉድለታቸውን ለማየት እስኪሳናቸው ድረስ እንደታወሩት የሉዊቅያ ክርስቲያኖች ነን፤ «ሀብታም ነኝና ባለጠጋ ሆኜአልሁ አንድም ስንኳ አያስፈልገኝም የምትል ስለሆንህ፤ ጉስቋላና ምስኪንም ድሀም ዕውርም የተራቆትህም መሆንህን ስለማታውቅ ...» (ራእይ 3:17)።

መንፈስ ቅዱስ በውስጣችንና በበኩላችን እንዳይሠራ የሚያግድ ኃጢአት በሕይወታችን ውስጥ አለን? «የለም» ብለን ለመመለስ መቸኮል የለብንም። ራሳችንን በእግዚአብሔር ቃል ብርሃንነት ልንመረምርና መንፈስ ቅዱስ እንቅፋት የሆነብንን ኃጢአት ሁሉ እንዲያሳየን ልንጸልይ ይገባል። በማከናወን ላይ ያለነው ነገር፡ አጉል ልማድ፡ የተሳሳተ ግንኙነት፡ ክፉ የሆነ ዓላማ ወይም አሳብ ሊሆን ይችላል። ችላ ያልነውም ነገር ሊሆን ይችላል፤ ማለት የተጣለብን ኃላፊነት ወይም ለመፈጸም የተሳነን የፍቅር ተግባር ሊሆን ይችላል። ምንም ይሁን ምን፤ በእግዚአብሔር ፊት በታማኝነትና በትሕትና ልንጋፈጠው ያስፈልጋል።

ለመንፈሳዊ መነቃቃት ሁለተኛው ደረጃ፡ መናዘዝና ንስሐ መግባት ነው። ኃጢአት እንደፈጸምን ልናውቅ እንችላለን፤ ነገር ግን ስለዚያ ምንም

አናደርግም፤ አንችልም። ዳሩ ግን ኃጢአተኝነታችንን በርሱ ፊት መቀበል ብቻ ሳይሆን፤ ከኃጢአታችን በመመለስና ለርሱ ለመታዘዝ በመሻት፤ ኃጢአታችንን በትዛዜና ንስሐ በመግባት ወደ እግዚአብሔር ዘንድ ማምጣት አለብን። ከመጽሐፍ ቅዱስ ታላላቅ የተስፋ ቃሎች አንዱ 1ኛ ዮሐንስ 1:9 ነው፡- «በኃጢአታችን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከዓመገም ሁሉ ሊያነጻን የታመነና ጻድቅ ነው።» ነቢዩ ኢሳይያስ «እግዚአብሔር በሚገኝበት ጊዜ ፈልጉት፤ ቀርቦም ሳለ ጥሩት፤ ክፉ ሰው መንገዱን በደለኛም አሳቡን ይተው፤ ወደ እግዚአብሔርም ይመለስ» ይላል (ኢሳ. 55:6-7)።

በታሪክ ውስጥ የታዩ አንዳንድ ታላላቅ መነቃቃቶች በጸሎት መጀመራቸው እንግዳ ነገር አይደለም። በ1806 እ.ኤ.አ. የዝናብ ዶፍ እየወረደ በሣር ማከማቻ ቤት ውስጥ የተደረገው የጸሎት ስብሰባ ውጤት፤ የመጀመሪያዎቹን ከፍተኛ ቁጥር ያላቸውን የአሜሪካ የወንጌል ስርጭት እንቅስቃሴ አስገኝቷል። በ1830 እ.ኤ.አ. በቻርልስ ፍኒ አገልግሎት አማካኝነት በኒው-ዮርክ ውስጥ በምትገኘው ሮቸስተር ከተማ ወደ 30000 ሰዎች ለክርስቶስ ሕይወታቸውን ሰጥተዋል። በኋላ ፍኒ እንደገለጹት፤ ለዚህ ፍሪያማ መነቃቃት ምክንያት የሆነው አንድ ጊዜ እንኳ ስብሰባዎቹን ሳይካፈል፤ ነገር ግን ራሱን ለጸሎት የሰጠው የአንድ ሰው እውነተኛ ጸሎት እንደ ነበር ተናግረዋል።

በ1872 እ.ኤ.አ. የአሜሪካ ወንጌላዊ የነበሩ ዲውት ኤል. ሙዲ. በእንግሊዝ አገር በለንደን ከተማ የወንጌል ስብሰባ ማድረግ ጀመሩ፤ በዚህም አገልግሎት እግዚአብሔር ህልቆ-መሳፍርት የሌላቸውን ሰዎች ሕይወት ነክቷል። በኋላ ሙዲ እንደደረሱበት አንዲት የአልጋ ቁራኛ የሆነች ትሑት ልጃገረድ ለዚህ አገልግሎት ትጸልይ ነበር። ዝርዝሩ መጨረሻ የለውም።

አንተ በግል ሕይወተህና በሌሎችም ሕይወት ውስጥ መነቃቃት እንዲኖር እየጸለይህ ነው? ኃጢአትህን ለርሱ ተናዝዞህ በሕይወትህ ላይ ባርኮቱን እንዲያፈስልህ እየተማጸንህ ነው?

ሦስተኛው ደረጃ፡ ባንተ በኩል የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመሻትና ለመፈጸም ቃል ኪዳንን ማደስ ነው። ስለ ኃጢአታችን ልንወቀስ፤ ልንጸልይና ኃጢአታችንን ልንናዘዝ፤ ንስሐ ልንገባ እንችላለን፤ ዳሩ ግን እውነተኛው መለኪያ ለመታዘዝ ፈቃደኞች መሆናችን ነው። ሁልጊዜም እውነተኛ መነቃቃት ለጽድቅ የሚኖረንን አዲስ ረሃብ ተከትሎ መምጣቱ

አስገራሚ አይደለም። በመንፈስ ቅዱስ የተዳሰሰ ሕይወት ኃጢአትን ሊታገሥ አይችልም።

ዛሬ በሕይወትህ መንፈሳዊ መነቃቃትን የሚያግደው ምንድን ነው? በርግጥ ከሁሉም በላይ ኃጢአት ነው። አንዳንድ ጊዜ የራሳችንን የመንፈሳዊ ቅንፃትና የመሰጠት ጉድለት ለመታፈጥ አንፈልግም! ዳሩ ግን እግዚአብሔር ሊዳስሰንና ለራሱ ጠቃሚ አገልጋዮች ሊያደርገን ይፈልጋል። «እንግዲህ እነዚህን የሚያህሉ ምስክሮች እንደ ደመና በዙሪያችን ካሉልን፤ እኛ ደግሞ ሸክምን ሁሉ ቶሎም የሚከበንን ኃጢአት አስወግደን፤ የእምነታችንንም ራስና ፈጻሚውን ኢየሱስን ተመልክተን፤ በፊታችን ያለውን እሩጫ በትዕግሥት እንሩጥ» (ዕብ. 12፡1-2)። ጀምስ ኤ. እስትዎርት እንዳስተዋሉት፡ «መነቃቃት የሚያስፈልጋት ከአዲስ ኪዳን የክርስትና አኗኗር ዘይቤዎች በታች የምትኖር ቤተ ክርስቲያን ነች። ዛሬ እጅግ ብዙ ክርስቲያኖች የክርስትናውን ሕይወት በከፊል ብቻ መኖራቸው የሚያሳዝን ነው። ... እንዲሁም ቤተ ክርስቲያን መነቃቃትን እስካላገኘች ድረስ ከቶውንም ተገቢውን ክርስቲያኖች ኑሮ ልትለማመድ አትችልም»¹ ብለዋል።

ጉደሉ፡ ለብ ያለና ለክርስቶስና ለሌሎች ፍቅር የሌለው «ከፊል» የክርስትና ሕይወት እየመራህ ይሆን? እስኪ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ኃጢአትህን በመናዘዝና ፊቱን በመሻት ወደ እግዚአብሔር እንድትመጣ ይርዳህ። ራስህን ለርሱ ስትሰጥም ይዳስሰህ። ዛሬ በዓለም እጅግ የሚፈለገው ሙሉ ለሙሉ ራሳቸውን የሰጡ ክርስቲያኖችን ማግኘት ነው።

ከ100 ዓመታት በፊት ሁለት ወጣቶች በአየርላንድ ውስጥ ይነጋገሩ ነበር። ከእነርሱም አንደኛው እንዲህ ሲል ተናገረ፡- «እግዚአብሔር ሙሉ ለሙሉ ራሱን በሰጠው ሰው አማካይነት በድንቅ ሁኔታ ሲጠቀምበት፤ ይህች ዓለም እስከዛሬ ድረስ አያታ አታውቅም» አለ። ሁለተኛውም ሰው ያንኑ አሳብ ለላምንታት ሲያሰላስል ቆየ። ያ አሳብ ልቡን ጨምድዶ ስለያዘውም አንድ ቀን፡- «በውስጤ ካለው መንፈስ ቅዱስ የተነሣ ያ ሰው እኔ መሆን አለብኝ» ብሎ ጮኸ። ታሪክ ጸሐፊዎች ዛሬ ያ ሰው ለሁለት ክፍለ-ዓለማት የክርስቶስን ቃል እንዳካፈለ ይናገራሉ። ያም ሰው ዲ. ኤል. ሙዲ ይባላል።

ሕይወታችንን ዳግም ለሚፈጥረው የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ብንከፍት፤ ይህ ዛሬም እንደገና ሊፈጸም ይችላል። ማንም ሰው የመንፈስ ቅዱስን ማንጸትና መባረክ በእውነተኛ ልብ ከፈለገ በኋላ እንደቀድሞው ሊሆን

አይችልም። ማንኛውም አገር በውስጡ የመነቃቃት እንቅስቃሴ ከተካሄደ በኋላ እንደቀድሞው ሊሆን አይችልም።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ እንደተመለከትነው፤ የኢንጥራት መንፈስ ቅዱስ በኃይል የወረደበት ቀን ነበር። ይህም ቤተ ክርስቲያን የተወለደችበት ቀን ነበር። ያ የኢንጥራት ፅላት ዳግም ይመጣል ብለን አንጠብቅም፤ ይህ ኢየሱስ ዳግም በመስቀል ላይ ይሞታል እንደማለት ነው። ዳሩ ግን እግዚአብሔርን የሚያንቀሳቅሱ ቅድመ-ሁኔታዎች ሲሟሉና በተለይም ወደ «መጨረሻዎቹ ቀናት» ስንቀርብ፤ የኢንጥራት በረከቶችን በሚገባ ልንጠባበቅ እንችላለን። ክርስቲያኖች እንደመሆናችን፤ የበረከቶቹን መንገድ ማዘጋጀት አለብን። መንፈስ ቅዱስ እንዲሞላንና እንዲጠቀምብን መዘጋጀት አለብን።

Chapter 1

1. Matthew Henry, *Commentary on the Whole Bible*, Vol. 1 (Old Tappan, N. J.: Fleming H. Revell Co.), p. 2.

Chapter 2

1. W. A. Criswell, *The Holy Spirit in Today's World* (Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1966), p. 87.
2. J. D. Douglas, ed., *Let the Earth Hear His Voice* (Minneapolis: World Wide Pub., 1975), p. 277.
3. John R. W. Stott, *Your Mind Matters* (Downers Grove, IL: Inter-Varsity Press, 1973), pp. 5, 7.
4. *Ibid*, p. 10.

Chapter 3

1. Al Bryant, *1,000 New Illustrations* (Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1960), p. 30.
2. B. H. Carroll, *Inspiration of the Bible* (New York, Chicago, London, Edinburgh: Fleming H. Revell Co., 1930), p. 54ff.
3. John R. W. Stott, *The Authority of the Bible* (Downers Grove, IL: Inter-Varsity Press, 1974), pp. 30, 40.
4. John Calvin (Trans, Ford Lewis Battles) ed. John McNeill, *Institutes of the Christian Religion* (Philadelphia: Westminster Press, 1960) Book One, Chapter 7, Sections 4 & 5, pp. 79, 80.
5. J. D. Douglas, ed., *Let the Earth Hear His Voice* (Minneapolis: World Wide Pub., 1975), p. 259.
6. Henry H. Halley, *Halley's Bible Handbook* (Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1962), p. 5.
7. J. B. Phillips, *Letters to Young Churches* (New York: The Macmillan Company, 1955), p. xii.

Chapter 4

1. *The Open Bible* (Nashville: Thomas Nelson, 1975), p.. 988.

2. J. Gresham Machen, *The Christian Faith in the Modern World* (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Co., 1974), p. 63.

Chapter 5

1. John R. W. Stott, *Baptism and Fullness* (London: Inter-Varsity Press, 1975), p. 28f.
2. David Howard, *By the Power of the Holy Spirit* (Downers Grove, IL: Inter-Varsity Press, 1973), p. 34f.
3. Ibid.

Chapter 6

1. A. T. Robertson, *Word Pictures in the New Testament*, Vol. 1 (Nashville: Broadman Press, 1930), p. 239.
2. Matthew Henry, *Commentary on the Whole Bible*, Vol. 6 (Old Tappan, N.J.: Fleming H. Revell Co.) p. 688f.
3. Ibid.
4. C. S. Lewis, *Letters to Malcolm: Chiefly on Prayer* (London and Glasgow: Collins Fontana Books, 1966), p. 22f.
5. John Wesley, *A Compend of Wesley's Theology*, eds. Burtner and Chiles (Nashville: Abingdon Press, 1954), p. 95.

Chapter 7

1. Horatius Bonar, *God's Way of Holiness* (Chicago: Moody Press, 1970), p. 93.
2. C. I. Scofield, ed., *The New Scofield Reference Bible* (New York, Oxford University Press, 1967), p. 1276.
3. Ibid, p. 1219
4. Bonar, *God's Way of Holiness*, p. 91.

Chapter 8

1. *Keswick Week* (London: Marshall Brothers, 1907), p. 105.

Chapter 9

1. William Barclay, *The Daily Study Bible: The Letter to the Romans* (Philadelphia: Westminster Press, 1957), p. 90.
2. John R. W. Stott, *Men Made New* (London: Inter-Varsity Fellowship, 1966), pp. 49-51.
3. James H. McConkey, *The Threefold Secret of the Holy Spirit* (Chicago: Moody Press, 1897), p. 65.
4. John MacNeil, *The Spirit-filled Life* (Chicago: Moody Press, n.d.), pp. 58-59.

Chapter 10

1. "Oh For a Closer Walk." in *Christian Praise* (London: Tyndale Press, 1963), p. 337.

Chapter 11

1. David Howard, *By the Power of the Holy Spirit* (Downers Grove, IL: Inter-Varsity Press, 1973), p. 101.
2. John R. W. Stott, *Baptism and Fullness*, p. 99ff.
3. Merrill C. Tenney, ed. *The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible*, Vol. 4 (Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1977), p. 903.

Chapter 13

1. Peter Wagner, *Frontiers in Missionary Strategy* (Chicago: Moody Press, 1971), p. 71.

Chapter 14

1. Manford George Gutzke, *The Fruit of the Spirit* (Atlanta: The Bible For You, n.d.), pp. 10, 11.

Chapter 15

1. J. D. Douglas, ed., *The New Bible Dictionary* (London: The Inter-Varsity Fellowship, 1965), p. 753.
2. Stephen Neill, *The Christian Character* (New York: Association Press, 1955), p. 22.

3. Ibid., p. 21.
4. Sherwood Wirt, *Afterglow* (Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1975), p. 82.
5. Neill, *The Christian Character*, p. 29.
6. Amy Carmichael, *Gold by Moonlight* (Fort Washington, PA: Christian Literature Crusade, n.d.), p. 31.
7. Charles Allen, *The Miracle of the Holy Spirit* (Old Tappan, N.J.: Fleming H. Revell Co., 1974), p. 56.

Chapter 16

1. Charles Hembree, *Fruits of the Spirit* (Grand Rapids: Baker Book House, 1969), pp. 57, 58.
2. Charles Allen, *The Miracle of the Holy Spirit* (Old Tappan, N.J.: Fleming H. Revell Co., 1974), p. 60.
3. Hembree, *Fruits of the Spirit*, p. 74.
4. Henry David Thoreau, *Walden* (Boston: Houghton, Mifflin & Co., 1906), p. 358 ff.

Chapter 17

1. Charles Allen, *The Miracle of the Holy Spirit* (Old Tappan, N.J.: Fleming H. Revell Co., 1974), p. 63.
2. V. Raymond Edman, *They Found the Secret* (Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1960), p. 98.
3. Henry Wadsworth Longfellow, *The Poets*, quoted from *Bartlett's Familiar Quotations* (Boston: Little, Brown, and Co., 1968), p. 624b.

የጥናት መመሪያ

ይህን መጽሐፍ እንዴት መጠቀም እንደሚቻል

በዚህ የጥናት መመሪያ ውስጥ የሚገኙ ጥያቄዎችና መልመጃዎች ለግል ጥናት የተዘጋጁ ሲሆኑ፤ ወደ ቡድን ውይይትም እንደሚመሩ ተስፋ እናደርጋለን። በመሆኑም፤ በግል በቀረቡት ትምህርቶች ላይ ለማሰላሰል ወይም ለቡድን ውይይት በመመሪያነት ሊያገለግሉ ይችላሉ። በመጀመሪያው ዕለት የቡድን ስብሰባችሁ ወቅት፤ ቀደም ብላችሁ የቡድኑ አባላት ራሳቸውን እንዲያስታወቁና ስለ ግል የእምነት ጉዞአቸው በመጠኑ ለሌሎች እንዲያካፍሉ፤ አምስት ደቂቃ ያህል ብትሰጡ መልካም ነው።

ከተቻለ፤ በቡድኑ አባላት መካከል የመሪነቱን ኃላፊነት እያዘዋወሩ ሁሉም በየተራ እንዲመራ ማድረጉ መልካም ነው፤ ይሁንና ልዩ ስጦታ ያለው ሰው ካለ፤ በየሳምንቱ ይኸው ሰው ውይይቱን እንዲመራ ምረጡት። የመሪው ኃላፊነት ውይይቱን መምራትና የሰዎችን ተሳትፎ ማጎቃቃት ብቻ መሆኑን አስታውሱ። የውይይቱን ሂደት መጫን አይችልም/አትችልም። ይልቁንም፤ መሪው የቡድኑ አባላት ሁሉ የግል አመለካከታቸውን በመግለጽ ከፍተኛ ተሳትፎ እንዲያደርጉ ማበረታታት አለበት። ውይይቱ እንዲቀጥል መሻት አለበት፤ ዳሩ ግን ሕይወት ያለው ውይይት እንዲሆን ማበረታታት አለበት።

ከቡድን ስብሰባችሁ ዓላማዎች አንዱ ግድ የሚለው (አሳቢ) ማኅበረሰብ መፍጠር ከሆነ፤ የግል ጉዳዮችን ለመጋራትና እርስ-በርሳችሁ ለመጸለይ የተወሰነ ጊዜ መስጠቱ መልካም ነው። ይህ ለሰው የማይነገሩትንም የሚነገሩትንም ልመናዎችና ምስጋናዎች ሊያጠቃልል ይችላል።

መግቢያ፡ - የሰው ጩኸት፤ የእግዚአብሔር ስጦታ

1. ዶክተር ግርሃም፡ «ኢየሱስ ክርስቶስን ለዘላለም ሕይወቱ እፈልገዋለሁ፤ መንፈስ ቅዱስን ደግሞ ለውስጣዊ ሕይወቴ» ስላለው ሰው ጠቅሰዋል። ይህ ምን እንደሚያመለክት ተወያዩ።
2. መንፈስ ቅዱስ እንደሚመጣ የተስፋ ቃል የሰጠው ማነው?
3. መንፈስ ቅዱስ የመጣው መቼ ነው?

4. መጽሐፍ ቅዱስ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የተያያዙትን ሁለት ቃላት ቃላት ይጠቀማል፡- «ለምኑ» እና «ተቀበሉ» የሚሉ ናቸው። እነዚህ ሁለት ቃላት በሚያመለክቱት ዝምድና ውስጥ ያለው ልዩነት ምንድን ነው?

1. መንፈስ ቅዱስ ማን ነው?

- 1) አንዳንድ የመንፈስ ቅዱስ «ሰብዓዊ» ባሕርያት የትኞቹ ናቸው? (ከገጽ 8-9)
- 2) ስለ መንፈስ ቅዱስ መለኮታዊነት የሚናገሩ አንዳንድ ባሕርያት የትኞቹ ናቸው? (ገጽ 10)
- 3) ከገጽ 12 የዶክተር ምክናን ታሪክ አንብቡ። ስለ ሥላሴ ባሕርያት የሰማችኋቸው አንዳንድ ማብራሪያዎች የትኞቹ ናቸው?
- 4) «አንድ ሲባዛ በአንድ ሲባዛ በአንድ ይሆናል አንድ» የሚለው የስሌት ቀመር በሚያመለክተው ነገር ላይ ተወያዩ። ይህ ስለ ሥላሴ ለመረዳት ይረዳችኋል?

2. መንፈስ ቅዱስ በመጣ ጊዜ ...

- 1) መንፈስ ቅዱስ ሥራውን የጀመረው መቼ ነው?
- 2) በመዝሙር (104):30 መሠረት መንፈስ ቅዱስ በፍጥረት ውስጥ ድርሻ መኖሩ ብቻ ሳይሆን፣ የበላይ ተቆጣጣሪም ነው። የዚህ እውነታ ምልክቶች ምንድን ናቸው?
- 3) በብሉይ ኪዳን ውስጥ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ ለመግለጽ ሦስት ቃላት አገልግለዋል፡- በሰዎች ላይ መጣ (2ኛ ዜና 24:20)፤ በሰዎች ላይ ዐረፈ (ዘጉል. 11:25)፤ ሰዎችን ሞላ (ዘጸ. 31:3)። በእነዚህ ቃላት መካከል የሚገኙ ልዩነቶች ምንድን ናቸው?
- 4) በወንጌላት ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ሥራውን የሚያከናውነው ማንን ማዕከላዊ አድርጎ ነው?
- 5) ዛሬ በዓለም ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ምንድን ነው? በቤተ ክርስቲያን?
- 6) መንፈስ ቅዱስ ለአንድ አማኝ የሚያደርግለት ምንድን ነው?

3. መንፈስ ቅዱስና መጽሐፍ ቅዱስ

- 1) መጽሐፍ ቅዱስን በመጻፍ ሂደት ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ድርሻ ምን ነበር? (2ኛ ጴጥ. 1:21)
- 2) መጽሐፍ ቅዱስ በመንፈስ ቅዱስ «ምሪት» ወይም በ«እስትንፋሱ-እግዚአብሔር» ተጻፈ ስንል ምን ማለታችን ነው?
- 3) ከሕይወት ጋር ለማዛመድ የሚጠቅመው የትኛው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ነው? (2ኛ ጢሞ. 3:16)። ተወያዩ።
- 4) መጽሐፍ ቅዱስ «ሥልጣን» አለው ስንል ምን ማለታችን ነው?
- 5) መጽሐፍ ቅዱስ በሥልጣኑ የሚቆየው እስከ መቼ ነው? (ኢሳ. 40:8፤ ዮሐ. 10:35)።
- 6) የእግዚአብሔር ቃል ምን ያህል ሙሉ ነው? (ራእይ 22:18፥ 19)
- 7) መጽሐፍ ቅዱስ በአማኞች ላይ የሚያስከትለው ለውጥ ምንድን ነው? [ዕብ. 4:12፤ ዮሐ. 15:3፤ መዝ. (119):9፥11] አንብቡ።

4. መንፈስ ቅዱስ በደኅንነት ሥራ ውስጥ

- 1) አንድ ሰው ደኅንነት በሚያገኝበት ሁኔታ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ የሚጫወተው ሚና ምንድን ነው? (ዮሐ. 3:6፥8)።
- 2) «ኃጢአት»ን በራስህ አባባል ፍታው።
- 3) ኢየሱስ በዮሐንስ 16:8-11 እንደገለጸው፥ በመንፈስ ቅዱስ ሥራ ላይ ተወያዩ።
- 4) በአንድ አማኝ ሕይወት ውስጥ የዳግም ልደትን ሥራ የሚሠራው ማነው?
- 5) ሰዎች በራሳቸው ለራሳቸው አዲስ ልደት ለማግኘት የሚሞክሩባቸው አንዳንድ የተሳሳቱ መንገዶች የትኞቹ ናቸው?
- 6) ዳግም ለመወለድ የሚያስፈልጉ አራት ደረጃዎች ምንድን ናቸው? የኒቆዲሞስን ልምድ ተንትኑ።

5. የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት

- 1) «... እንደተረዳሁት፥ በያንዳንዱ አማኝ ሕይወት ውስጥ የሚፈጸመው የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አንድ ብቻ ሲሆን፥ ያም የሚሆነው አማኙ ጌታን በሚቀበልበት ጊዜ ነው» (ገጽ 63) በሚለው የዶክተር ግሪሃም ዓረፍተ ነገር ላይ ተወያዩ።
- 2) አንድ ጊዜ ለዘላለም «መሞላት» እና «ዳግም መሞላት» በሚሉ አሳቦች መካከል ባለው ልዩነት ላይ ተወያዩ። ይህ በመንፈስ ቅዱስ ከመጣመቅ እንዴት ይለያል?
- 3) «የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በእግዚአብሔር ፊት ካለን ስፍራ ጋር የተያያዘ እንጂ ተለዋዋጭ ከሆነው ወቅታዊ ሁኔታችን ጋር አይደለም፤ ወሳኙ ስፍራችን እንጂ በሕይወታችን የተፈጸመ ነገር አይደለም» (ገጽ 64) በሚለው የዶክተር ግሪሃም ተጨማሪ አሳብ ላይ ተወያዩ።
- 4) የሐዋርያት ሥራ 8:17፤ 9:17፤ 19:1-7 አንብቡና በእነዚህ ክስተቶች የዚህን ምዕራፍ አርእስት እያነሳችሁ ተወያዩባቸው።
- 5) የዛሬው ምእመናን ከጴጥራን ክስተት የሚጋሩት (ተካፋይ የሚሆኑት) እንዴት እንደሆነ ተወያዩ።
- 6) ኤፌሶን 4:4-5 አንብቡ። በዚህ ስፍራ ጳውሎስ፥ አንድ ጊዜ ወደ ክርስቶስ አካል ከተጣመቅን ሂደቱ መስተካከል ብቻ እንጂ መደገም እንደሌለበት በመመልከት፥ አንድ ጥምቀት ብቻ እንዳለ የሚናገር ይመስላል። የዕብራውያን ጸሐፊም በተጨማሪ የጥምቀትና የንስሐ ትምህርቶች የመጀመሪያዎች እንደሆኑና ወደ ብስለት ለማደግ መሠረት እንደሚጥሉ ይገልጻል። ዕብራውያን 6:1-3 አንብቡና እነዚህን የመጀመሪያ ደረጃ ትምህርቶች ዘርዝሩ።

6. የመንፈስ ቅዱስ ማኅተም፥ መያዣ፥ እና ምስክርነት

- 1) በመንፈስ ቅዱስ ስለመታተም ሲገልጹ፥ ዶክተር ግሪሃም የሚለያዩዋቸው ሁለት መንፈሳዊ ገጽታዎች የትኞቹ ናቸው? (ገጽ 78)።
- 2) ከራስህ የደኅንነት ልምድ አኳያ በመንፈስ ቅዱስ ማኅተም ውስጥ ምን ትመለከታለህ?

3) 2ኛ ቆሮንቶስ 1:21፥ 22 አንብቡና ስለ መንፈስ ቅዱስ «መያዣ» ተወያዩ። ይህንንም ከ2ኛ ቆሮንቶስ 5:5 እና ከኤፌሶን 1:14 ጋር አወዳድሩት።

4) ከገጽ 81 እስከ 83 ዶክተር ግራሃም የሚጠቅሷቸው ሦስት «የመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት» ገጽታዎች ምንድን ናቸው?

7. የክርስቲያን ውስጣዊ ትግል

1) ስለ ሁለቱ ውስጣዊ ተፈጥሮችህ አስብ። የትኛው የሚያይል ይመስላል? ለምን?

2) በገጽ 88-89 ዶክተር ግራሃም ያቀረቡትን መግለጫ አንብብ። ልምምዳቸው ያንተንም ልምምድ ያመለክታል?

3) በገጽ 91 ላይ እንደተገለጸው ሦስቱን «የቅድስና» ገጽታዎች ወይም ደረጃዎች ግለጽ። እነዚህን እስከ አሁን የጠቀሳችሁትን ሦስት ነገሮች በመንፈስ ተመላለሱ። ከሚለው አሳብ ጋር አስተያየት።

4) «እግዚአብሔርን አፍቅርና እንዳሻህ ኑር» በሚለው የቅዱስ አውግስጢኖስ አባባል ላይ ተወያዩ።

5) ገላትያ 5:19-21 እና ሮሜ 1:17-22ን አንብቡ። ሐዋርያው ጳውሎስ «ሥጋ» ሲል ምን ማለቱ ነው? በእነዚህ ምንባቦች ውስጥ በተዘረዘሩት ግልጽ ኃጢአቶች ወይም «በሥጋ ሥራዎች» ላይ ተወያዩ። እነዚህን ችግሮች የማስወገጃው ምሥጢር ምንድን ነው?

8. የመንፈስ ቅዱስ ሙላት

1) መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላት ሲናገር ምን ማለቱ ነው?

2) አንድ ባልዲና ተፈጥሮአዊ ምንጭ ወይም ወንዝ ውኃ በሚሞሉበት ሁኔታ መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው?

3) በገጽ 109 «ምን ያህል መንፈስ አለን የሚለው ሳይሆን መንፈስ ምን ያህል ተቆጣጥሮናል የሚል ነው» በሚለው የዶክተር ግራሃም አስተያየት ላይ ተነጋገሩ።

4) «የመንፈስ ቅዱስ ሙላት» ዓላማ ምንድን ነው?

5) እግዚአብሔርን እንዴት ልናስከብር እንችላለን?

9. እንዴት በመንፈስ ቅዱስ መሞላት እንደሚቻል

- 1) የመንፈስ ቅዱስን ህልውና በተመለከተ፡ በእውነተኛው ነገርና በሰሜት መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው?
- 2) በሕይወታችን ውስጥ የመንፈስ ቅዱስን መገኘት የሚያግደው ምንድን ነው?
- 3) በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት የመጀመሪያው ደረጃ ምንድን ነው?
- 4) ሁለተኛውስ?
- 5) ሦስተኛውስ?

10. በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሚፈጸሙ ኃጢአቶች

- 1) ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ላይ ኃጢአት የሚፈጽሙባቸው ሦስት መንገዶች የትኞቹ ናቸው?
- 2) ከሦስቱ የማይሰረየው የትኛው ነው?
- 3) ዶክተር ግሬሃም «የማይሰረይ ኃጢአት» ምን እንደሆነ ይገልጻሉ? ከሆነ፡ የማይሰረይ ኃጢአት ምንድን ነው ይላሉ? የማይሰረይ ኃጢአት አይደለም የሚሉትስ ምንድን ነው?
- 4) እኛ ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስን «የምናሳዝነው» እንዴት ነው?
- 5) መንፈስን «ማዳፈን» (ማጥፋት) ማለት ምን ማለት ነው?
- 6) ዶክተር ግሬሃም ክርስቲያን ኃጢአት ሊሠራ ይችላል ዳሩ ግን መሥራት የለበትም ይላሉ። ትስማማላችሁ?

11. የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች

- 1) በሚከተሉት ምንባቦች ውስጥ የተጠቀሱትን ስጦታዎች ዘርዝሩ፡- ሮሜ 12:6-8 1ኛ ቆሮ. 12:8-10 ኤፌ. 4:11
- 2) ከገጽ 146 እስከ 147 እንደተገለጸው «ካሪዝማ» ለሚለው ቃል መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትርጉሙ ምንድን ነው?
- 3) በ«ስጦታዎች» እና «ፍሬ» መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው?
- 4) በ«ስጦታዎች» እና «ችሎታዎች» መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው?
- 5) «ስጦታዎቹ» የሚሰጡበት ዓላማ ምንድን ነው?

6) የአንድን ሰው ስጦታ ለመለየት የሚያስችሉ አራት ደረጃዎች የትኞቹ ናቸው?

7) በጥያቄ 1 ውስጥ የተዘረዘሩትን ስጦታዎች ተመልከቱ።

12. ተጨማሪ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች

1) ለጥበብ ስጦታ ፍች ስጡና ከራሳችሁ የሕይወት ልምድ (ሰው ወይም ክስተት ሊሆን ይችላል) ምሳሌ አቅርቡ። «ጥበብ» የሚለው ቃል ሲጠራ ትዝ የሚልህ የመጽሐፍ ቅዱስ ገጸ-ባሕርይ (ሰው) ማንው?

2) ያሉት ሦስት ዓይነት ጥበቦች የትኞቹ ናቸው?

3) የእውቀት ስጦታ ከጥበብ የሚለየው እንዴት ነው?

4) በ«እምነት-ጸጋ» እና በ«እምነት-ስጦታ» መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው?

5) ለመንፈሳዊ የ«መለየት» ስጦታ ፍች ስጥ። በዛሬ ዘመን ከሚኖር ሰው ሕይወት? ከመጽሐፍ ቅዱስ?

6) የ«እርዳታ»ን ስጦታ ግለጹና ምሳሌዎችን ስጡ።

7) ለ«አስተዳደር» ስጦታ ሌላ ስሙ ምንድን ነው?

13. የምልክት ስጦታዎች

1) «የምልክት ስጦታዎች» ሦስት ቡድኖች የትኞቹ ናቸው?

2) በገጽ 178 እስከ 179 ዶክተር ግሬሃም በኢሳይያስ 53:5 እና 1ኛ ጴጥሮስ 2:24 የተጠቀሰው «ፈውስ» ሥጋዊ ነው ወይስ በመጀመሪያ ደረጃ መንፈሳዊ ነው? በማለት ይጠይቃሉ። ተወያዩበት።

3) የፈውስን ስጦታ ዛሬ ሥራ ላይ የሚውል በሚመስልበት መልኩ ተወያዩ።

4) ከቤተሰባችሁ (ወይም ከምታውቁት ሰው) የተፈወሰ አለ?

5) በ«ትውስታዎች» (በአእምሮ) መፈወስና በ«ሰውነት» (በሥጋዊ) ፈውስ መካከል ልዩነት አለ?

6) ዛሬ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የምናገኛቸውን ዓይነት አስደናቂ ተአምራት የማንመለከተው ለምንድን ነው?

7) ከገጽ 195 እስከ 199 ዶክተር ግሬሃም ስለ «ልሳን» የሚገልጹዋቸው ስድስት ነጥቦች ምንድን ናቸው?

14. የመንፈስ ፍሬ

1) ከመንፈስ ቅዱስ ዋንኛ ሥራዎች አንዱ ምንድን ነው? (ገጽ 205)።

2) «የመንፈስ ፍሬ» ከ«ስጦታዎች» እንዴት ይለያል?

3) ፍሬ የማፍራት ምሥጢሩ ምንድን ነው?

4) ዮሐንስ 15:4-5 አንብቡና በ«ክርስቶስ መኖር» በሚያመለክታቸው ነገሮች ላይ ተወያዩ።

15. የመንፈስ ፍሬ፡ - ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም

1) በገጽ 212 በተገለጸው የ«ምድብ» ጽንሰ አሳብ ላይ ተወያዩ።

2) ወደ እግዚአብሔር የሚያቀኑ ጽንሰ አሳቦች የመጀመሪያውን ረድፍ የያዙት ለምን ይመስላችኋል?

3) ጳውሎስ ፍቅርን ከመጀመሪያው የመንፈስ ፍሬ ረድፍ የጠቀሰው ለምን ይመስላችኋል?

4) ሮሜ 15:13ን አንብቡና አሰላስሉት።

5) «ሐሤት» ከደስታ የሚለየው እንዴት ነው?

16. የመንፈስ ፍሬ፡ - ትዕግሥት፣ ቸርነት፣ በጎነት

1) ትዕግሥት ከፍቅር ጋር የሚዛመደው እንዴት ነው?

2) ትዕግሥት ከሁሉም በላይ የሚያስፈልገው መቼ ነው? (ገጽ 223)።

3) ዶክተር ግሬሃም በጎነት «ዘላቂ ፍቅር ነው» ይላሉ። ተወያዩበት።

4) «ገር ልብ ... የተሰበረ ልብ» የሚሆነው ለምንድን ነው?

5) በገጽ 228 ዶክተር ግሬሃም «በጎነት በተግባር የሚታይ ፍቅር ነው» ይላሉ። ተወያዩበት።

6) መልካም (በጎ) ማለት «እግዚአብሔርን መምሰል» ማለት ነው። ተወያዩበት።

17. የመንፈስ ፍሬ፡ - እምነት፥ የውሃት፥ ራስን መግዛት

- 1) ይህ የፍሬ «ምድብ» ከሰው ውስጣዊ ባሕርይ ጋር የሚዛመድ ነው። ይህ ከሦስቱ ምድቦች በመጨረሻ ላይ የመጣበት ምክንያት ምን ይሆን?
- 2) «እምነት» ከፍቅር ጋር ያለው ዝምድና ምንድን ነው?
- 3) በሁለተኛው ምድብ ውስጥ «ገርነት» ከ«ቸርነት» የሚለየው እንዴት ነው?
- 4) ትሕትና ወይም «የውሃት» «ከቁጥጥር ሥር ያለ ፍቅር ነው» ተውያዩበት።
- 5) የዋህ ሰዎች በዓለም ውስጥ የሚመላለሱት እንዴት ነው? (ገጽ 234)።
- 6) ራስን መግዛት ወይም ራስን መቆጣጠር ከፍቅር ጋር የሚዛመደው እንዴት ነው?
- 7) በገጽ 241 ዶክተር ግሬሃም «በውስጥ ያለውን ክርስቶስ ውጫዊ መገለጽ ለማከናወን የሚችለው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው» በማለት ይገልጻሉ። ተወያዩበት።

18. ለዚህ ዘመን ምን ያስፈልገዋል?

- 1) እኛ ክርስቲያኖች መሆን እንደሚገባን «ጨው» እና «ብርሃን» ያልሆንነው ለምንድን ነው?
- 2) ዶክተር ግሬሃም አብዛኛው ክርስቲያን ደስታ የራቀው የሸንፈት ሕይወት እንደሚኖር ከሚገልጹት አሳብ ጋር ትስማማላችሁ? ከሆነ፥ ምክንያቱ ምን ይመስላችኋል?
- 3) መነቃቃትን የሚያመጣው ማነው?
- 4) ስምንት የተነቃቁ ሰዎች ባሕርያት ምንድን ናቸው? ከገጽ 246 እስከ 249። እነዚህ ነገሮች እንዴት ይገኛሉ?
- 5) ወደ መንፈሳዊ መነቃቃት የሚያደርሱና ዶክተር ግሬሃም የገለጹዋቸው ሦስት ደረጃዎች የትኞቹ ናቸው? በእያንዳንዳቸው ላይ ተወያዩ።